

நயலாம்

ஆசிரியர் :

கிக்பால் அல்

துணை ஆசிரியர்கள் :

கிரா. அ. கிராமன்

ரீ. அமரனல்லாஹ்

முஸ்தபா ஏ. ஹக்கீம்

கணனி வடிவமைப்பு :

ஐ. எம். எம். பாறுக்

மருதமுனை

அன்பளிப்பு : 20/-

முகவரி :

738/B, தோம்புகோர் வீதி,

சாய்ந்தமருது-17.

Tel: 0777-065038

E-Mail iqbalfareena@yahoo.com

போலி ஆய்வுகளின்று.....

தமிழியல் ஆய்வு முயற்சிகள் என்பது நம் நாட்டில் மிக மந்தமான முறையிலேயே நடந்தேறிக் கொண்டிருக்கிறது. ஏனைய ஆய்வுத்துறைகளை விட தமிழ் இலக்கியத்தின் ஆய்வுத்துறையில் நேர்மை மிக்க ஆய்வறிஞர் கள் உள்ளார்களா என்று கேள்வி நிலைக்காண சிந்தனைப் பாய்ச்சல்களுண்டு.

இது ஒரு நிலையான ஆய்வுக் கொண்டகையாக எடுத்துக் கொண்டால் தமிழ் இலக்கியத்துக்குப் பாரிய அச்சுறுத்தலாகும். இன்று தமிழ் ஆய்வாளர்களுக்குள்ளே இனம், மதம், பிரதேசம், முகத்தாச்சினைகள் என்பவ்வெறு வடிவங்கள் வேருன்றி நிற்கின்றன. இந்தத் தாக்கங்கள் களிலிருந்து விடுபட்டுச் சுதந்திரமாய் ஆராயும் நேர்மைக் குணங்கள் இல்லை. அவர்களது ஆய்வுக்கட்டுரைகளைச் சுட்டிக் காட்டி விமர்சனம் செய்யும் பட்சத்தில் ஆய்வறிவுக் கலை கல்லாத சிந்தனை வளர்ச்சியின் பரிமாணங்கள் புலனாகும்.

பல்கலைக்கழகங்களைச் சார்ந்தவர்களானாலும் சரி, சாராதவர்களானாலும் சரி அதற்குரிய உயர் பண்புகளைக் கொண்டு உண்மையான ஒரு தமிழ் இலக்கியக் கூற்றின் தோற்றப்பாட்டை தெளிவுபடுத்தக் கூடிய வகையில் ஆய்வு முயற்சிகளை மேற் கொள்ள வேண்டும். அரைத்த மாவை மீண்டும் திரும்பத் திரும்ப அரைத்துக் கொண்டிருப்பதில் அர்த்தமல்ல. புதிய கண்டுபிடிப்பிலூடாக புதுச் செய்திகளை நோக்குவதற்கான ஒரு தளமாக தமிழ் இலக்கிய ஆய்வு முயற்சிகள் துலங்க வேண்டும். இதில் ஆக்கிரமித்துக் கொண்டிருக்கின்ற போலி ஆய்வாளர்களை இணங்கண்டு தூரவிரட்டுதல் மட்டுமல்லாது அவ்வாய் வாளர்களது ஆய்வு நூல்களை உசாத்துணைக்கு எடுத்துக் கொண்டு அடையாளப்படுத்தாமல் இருப்பதும் சதாப் பிழைப்பதாகும்.

எனவே, இன்னும்பொருள் எழுதியதைப் பார்த்து எழுதி விட்டு ஆய்வுக் கட்டுரையும் நூலும் ஆக்கினாலேன் ஆய்வாளன் என்று பட்டம் பெற்றாலே அதிலே ஆய்வு இலக்கியத்தின் இலட்சணம் என்று கருதிக் கொண்டிருக்கின்ற காலமல்ல. குறித்த ஆய்வின் தகுதியும் தேடலும் நன்கு புரிந்து கொண்டு விசாரணை நடத்துகின்ற கால கட்டமிது. நிலையான தமிழ் மொழியின் சிறப்புக்கு சீரான ஆய்வு முயற்சிகளே அச்சாணியாகத் திகழும். அதற்குரிய ஆய்வாளர்களை இணங்காண்டோம் வாரீர்.

ஆசிரியர்

சோதனைச் சாவடி

இப்பால் 010

அவனது ஊரிலிருந்து போகும் போது எதிர்கொள்ளும் சோதனைச் சாவடியில் நிறுத்தி வைக்கப்பட்டிருந்தான். அடி விழுந்த தடம் அவன் கன்னத்தில் பதிந்து இருந்தது.

கடு கடுத்த முகத்துடன் படைவீரன் ஒருவன் இறங்கு! இறங்கு! என்றபடி உரத்துக் கத்திக் கொண்டிருந்தான். அந்த சப்தம் சோதனைச்சாவடியில் அணி அணிபாக நிற்கும் மக்களை அச்சம் கொள்ளச் செய்தது.

இப்பாதையில் சிங்களப் மொழிபேசுத் தெரியாத மக்களே போக்குவரத்துச் செய்யக் கூடியதாக உள்ளது. எதுவானாலும் தாய் மொழியை புற பழக்க வேண்டியதுதான். சிங்களப் பாதை தெரிந்தவர்கள் மட்டும் ஒருமாதிரி சமாளித்துத் தடை நாண்டுகின்றனர். சிங்கள மொழியின் அம்மனை வாரித்தைகள் வேறு.

பாதையில் ஓரப் பகுதியில் ஒரு பங்கர் அதிலொரு மிக உயரமான கம்பியின் மேல் மிக்குமிழி முகாமினுள் இருட்டாக இருந்தது. வெளியே பிரகாசமான வெளிச்சத்தைக் காட்டியது. அது அப்பொழுதுதான் அணைக்கப்படுகிறது. பலவிதமான பாதை ஊர்கள் வரிசையாக மெல்ல மெல்ல நகர்கின்றன. சனங்களின் முகம் கருண்டு போய் விருத்தியூறு நிலையே காட்சி தருகிறது. மாணவப் பருவக் காலத்தில் முட்டுக்காலில் வைத்து தண்டனை பெறுவதைப்போல அவனுமே சோதனைச் சாவடியில் நடுத்திரு முட்டுக்காலில் வைக்கப்பட்டிருந்தான். நிலத்தில் உள்ள மண்கல் முழங்காலை குத்துவதாக இருந்தது. பார்ப்போலின் மன எண்ணங்கள் பரிதாபத்தை ஏற்படுத்திற்று. தன் தலையை சரிசுப்படி தொங்க விட்டிருந்தான். இடைக்கிடையே துப்பாக்கிகள் உடைக்கும் சப்தம் காற்றோடு கலந்து கேட்டுக் கொண்டிருந்தது. குரூகுத்த சிழுவிகள் கூட இறங்கி டுக்கும் காட்சியைக் காணக்கூடியதாயிற்று. அவன் வலது கரத்தில் அவனது புகைப்படம் இருந்தது. ஊர் விதானையின் கையெழுத்திட்ட புகைப்படம் அது. படத்தில் உள்ள வடிவங்களை முகச்சாயல் அவன் முகத்தில் இல்லை. திகைப்படைந்து செய்வதறியாது உருமாறியவன்போல உள்ளான். பாதை ஊர்களைப் பரிசோதிப்பதற்காக நிறுத்தப்பட்டிருந்த படைவீரவின் செயற்பாடுகள் பிரத்தியோகமாகத் தென்பட்டன. வழக்கம்போல செல்லும் பிரயாணிகள் இப்படியான கரும் பரிசோதனைகளைக் கண்டதே இல்லை. சிறிப் பாயும் சிங்களப் போன்று மக்கள் மேல் பாயப்படுகின்றது அவன் கால்கள் சக்தியின்றியே மெல்ல அசைக்கின்றன. தண்ணீர் விடாயும் எடுக்கின்றது. படைவீரர்கள்

சோதனைப் பணிகளில் மும்முரமாக நின்றனர். தடுத்து வைக்கப்பட்டவனையும் சில நேரங்களில் மறந்து செயல்பட்டது போல தெரிந்தது.

இதற்கொரு முதல் நாள்தான் ஊரில் ஹர்த்தால் அனுஷ்டிக்கப்பட்டது அவன் புதினம் பார்த்தது திரிந்தான். அன்று கடைகள் மூடப்பட்டிருந்தன. மாளிகைக்காட்டுச் சந்திக்கு வந்தான். ஊரில் புதினங்கள் அவன் துவிச்சக்கர வண்டியில் இருந்தவாறே பாதைக்குக் குறுக்கே நீண்ட இரும்புக் குழாய் போட்டிருந்தன. அதன்மேல் வெற்று டியர்கள் பெரும் தீபீனம்பாய் எரிந்து கொண்டிருந்தன. ஒரு புறத்தில் சனக் கூட்டங்கள் துவிச்சக்கர வண்டிகளில் இருந்து கொண்டு ஒரு காலை நிலத்தில் குத்தியும் மறுகாலை சைக்கிளின் பெடலிலும் வைத்துக் கொண்டு ஏதோ நடக்கப்போகிறது அப்படி நடந்தால் ஒருவேளம் என்ற தயார் நிலையில் நின்றனர். காக்கி உடை தரித்த படைவீரர்கள் கூட கையில் துவக்கை ஏந்தியவாறு எதற்கும் தயாரான நிலையில் நின்றார்கள். அவனுமே ஏதும் நடக்கலாம் என்று யூகித்து நூர இடத்தில் உள்ள மதிலொன்றில் சைக்கிலைச் சாத் தினான் அங்கிருந்தவர்களும் அதனையே செய்தார்கள்.

நெருப்பில் எழும் புகை மண்டலங்கள் விடியும் பொழுதை மறைக்கின்றன. தாமரைக் குளத்தில் வழக்கம் போல பெண்கள் ஊத்தை கொட்டவில்லை. தூரத்தில் நடப்பதை மிகுந்த தைரியத்துடன் பார்த்துக் கொண்டிருப்பதாக இருந்தது. தன் முகத்தைத் திருப்பி அவர்களையும் ஒரு தடவை பார்த்துக் கொண்டான். சாரங்களை மடித்துக் கட்டிய ஒரு வாலிபக் கூட்டத்தின் கைகளில் பெரும் கற்களும் பொல்லுங்களும் முதுகின் பின்புறமாக மறைத்து வைத்திருந்தார்கள். ஹர்த்தாலை மீறிவரும் வாகனங்களுக்கு ஹிவதற்காக வைத்திருந்தார்கள். பாதை வெறிச்சோடிக் காணப்பட்டாலும் ஒரு சில பொரலில் பிரிவினரின் வாகனங்களும் அதிரடிப்படையினரின் ஆட்கார, ஹிவண்டி போன்ற வாகனங்களும் இரு பக்கமும் வெல்ல வழியின்றி நிறுத்தி வைக்கப்பட்டிருந்தன. அதிரடிப்படையினரின் முகத்தில் கறந்து வெடுவெடுவென இருப்பதைப் பார்த்தான் கொஞ்சம் தனகிவிட்டால் வன்முறைகள் மிகக் கொடுமான முறையில் வெடிக்கும். முஸ்லிம் பொலீஸ்காரர்களிடம் பயமில்லை. சமாளித்துக்கலாம் அடித்தால் திருப்பி அடிக்கக் கூடிய துணியே இருந்தது. காலைத் தேனி குடிக்குமாறும் காலை உணவு பற்றி அறிபாமலும் போரட்டம் நடக்கும் போராடிகளைப் போல நின்றுகூந்தனர். அந்த இடத்தில் திடீரென அக்கரைப் பற்றிலிருந்து திருகோணமலைக்குச் செல்வதற்கு பிரயாணிகள் ஏற்பிக் கொண்டு தலியார் ஊதி வந்தது. அன்று நித்தலிலும் ஹர்த்தால் அனுஷ்டிக்கப்பட்டது. பாரியளவில் இல்லை. அக்கரைப்பற்று அட்டாணை

சேனை, ஒழுவில் போன்ற ஊர்களில் ஒத்ததால் நடைபெறவில்லை. அதனால் அந்த தனியார் வசகர் ஊர்தி தங்குதலையிட்டு மானிக்கக்காட்டுச் சந்தி வசை வந்தது வற்போது அதற்கு கல் செலுத்தி விட்டுப் போகவை அவதாவித்தான்.

கையில் கல் வைத்திருந்த வாய்ப்புகளின் சீரற்றதைக் கண்டான். சலசலப்பு சபையில் தெரிந்தது. ஒருவன் ஏறியே செல்லவதும் இல்லாதவன் ஏறியாதா என்று சொல்வதும் போலும். ஒரு பதற்ற நிலை இருந்தது. இதற்கொரு பாடம் படிப்பிக்கவேண்டிய நமது ஹரித்தால் தோல்வியாகலாம். சாதகம் பாதகம் இப்போது செச் கூடது. "வரது வரட்டும் ஏறிய" என்பதே கேட்டது. கல் ஒருவன் கையில் இருந்து பறந்தது அதைத் தொட்டது சாமாயாக தனியார் ஊர்தியை நோக்கி கல்கள் பறந்தன. வாணை நோக்கி சப்தவெடி கேட்டது சிலர் ஓட்டம் பிடித்தார்கள் அவனும் கல் செலுத்தும் கூட்டத்தான் ஓடாமல் சிறிது தள்ளி நின்றான். பண்டியின் இருவர்களின் தலைகளிலிருந்து இறந்த ஆணம் ஓடியது சனக் கூட்டத்தை நோக்கிச் கூட்டாக்கள் முன்று பெருக்குச் சிறு காயம் தூக்கிக் கொண்டு ஓடிவிட்டார்கள். பண்டியின்கள் துவக்கின் துணையுடன் கொஞ்சம் மேலே பிடித்துக் கொண்டனர். பாதையின் குறுக்கே போடப்பட்டிருந்த தடைகளை அகற்றும்படி கூறி அடித்தார்கள். உதைத்தார்கள், ஓடித்தப்பிக்க வழியில்லை. பயம், அடி வாங்கிய வசைகளை நெடுஞ்சாலையிலுள்ள கற்கள், தூண்கள், மரக்குத்திகள், கரிசன உயி, டயர்களின் சாப்பல், வாசகத்தின் சிதைத்த கண்ணாடித்துண்டுகள் அனைத்தையும் அவனும் பொறிக்குள் மாட்டின மாதிரி அன்வினார். பெண்களுக்கும் அடி ஓடிவிட்டார்கள். அவன் ஓடும்போது விழுந்ததால் துவக்கு வெடி உடம்பல் காயயின்றி ஓரளவு, தப்பிக் கொண்டான். திருகோணமலை போக வந்த பாதை ஊர்தியின் முகக் கண்ணாடி உடைத்திருந்தது யாருக்கும் காயமில்லை வாகனம் இறைச்சுண்டம் பறப்பட்டது. பிரயாணிகள் மனமகிழ்ச்சி அடைந்தார்கள்.

அவன் முகஅடையாளத்தை செக் பொய்யின் பண்டியின் ஒருவன் அவதாவித்தவனைக் இருந்தான் அவன் மர்மரைய பண்டவீரகளுடன் தூரத்தில் அவனைப் பார்த்துக் கதைத்துக் கொண்டிருந்தான். ஹரித்தாலின் போது அவனைக் கண்ட குறுக்கக் கதை நடக்கிறது. அடையாள அட்டையில் சிங்களப் பெயர் உடையவர்கள் மட்டும் இலகுவில் சோதனைச் சாவடிமையக் கட்டப்பதாக இருந்தன. அவனும் இப்பாஸையில் வயலுக்கு வழக்கம்போல போகிறான். அவன் எல்லோரையும்போன்றும் துவக்கிக்கதை வண்டியை விட்டு இறங்கி வரிசையாக உருப்படி வந்தான். பண்டியின் அருகில் வந்து தன்புகைப்படத்தை எடுத்துக்காட்ட வாயிலுள்ள கை அசைக்கிறது அந்த பண்டியின் "நீ ஏதிராத்தா" என்று ஒலி அறைத்தான். சிக்கள தூசன வார்த்தைகளைக் கூறி திகிலூட்டும்படி அடித்தான். அவன் பழிவாங்கும் சாயலில்தான் அடிக்கிறான் என உணர்ந்துகொண்டான். அவன் பிச்சனால் தின்றவர்கள் சோதனைச் சாவடிகளிலும் சிக்கள இனவாதம்

காட்ப்படுகின்றன எனக் கதைத்துக் கொண்டிருந்தார்கள். செட் குணைப் பிடித்தது தள்ளியபடி பெருமலையிலுக்கும் பாதையோரத்தில் முட்டுக்காவில் வைத்தான். முகம் வரண்டு போய் வாழ்க்கையின் வசத்தம் இழந்து நிற்பவர்கள் பெண் படை வீரர்கள் தாய்வைக் கோலம் போடுவதற்கும் உயிர் நிச்சயமாதலாய் என்னும் கேள்விக்கணைகளே தான் உள்ளன. பெண் முணையிச் சோதனைச் சாவடியில் ஈடுபட்டு பரிசோதித்துக் கொண்டிருந்த பெண் பண்டியர் ஒத்தநிலை மனமிரங்கிப் பார்த்தபடியே இருந்தான். அவன் "நம்பலா என்னா என்னையே பாரக்கிறாய்" என அரை குறையாக தமிழில் பாய்ந்தான். பெண் படைவீரின் கவனத்தை அணியணியாய் வந்து போகவே வாகன ஊர்திகள் மறைக்க திணை திருப்பியது. பிரயாணிகள் எல்லோரும் அவனைப் பார்த்தபடியே ஒரு கட்டாவியைப் பிடித்து வைத்துள்ளார்கள். பிடிக்க வேண்டியவர்களை பிடிக்கமாட்டார்கள் எனக் கதைத்துக் கொண்டு சென்றார்கள். இனி இத்தச் செய்தி அவன் மனைவிக்குச் செல்லும்படியே.

பெயலின் ஏற்றம் அவன் உடம்பைப் பதம் பார்த்தது நாக்கு தண்ணின்று வரண்டு விட்டது. வயலில் மண்வெட்டியுடன் நிற்பதாக நினைத்துக் கொண்டான். நேற்று பெண்களுக்கெல்லாம் ராணுவம் அடிச்சதாக மனைவி கதைத்தான் அவளுக்கு இலங்கை இராணுவங்கள் மேல் கரும் கோபம். பெண்களுக்கு இழைக்கப்படும் பாலியல்வல்லுறுக்கெதிராக குரல் எழுப்புவான். அநியாயத்தைத் தட்டிக் கேட்க யாரும் இல்லையா? நம் நாட்டுத் தலைவி கூட ஒரு பெண்தானே ஏன் இதைப் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறான் என்பான். இப்போது ஒரேமகனான அவரவை பாலன் பாடசாலைக்கு அழைத்துச் செல்வான் என்பது கூட அவன் நினைவுக்கு வந்தது.

பண்டியின்கள் அவன் அருகில் வருவதும், உறுக்குவதுமாவே தின்றார்கள். இரத்தம் முட்டுக்காவில் அடியில் கசிவதை உணர்ந்தான். உடைகள் விபர்த்து நனைந்து தொப்பாகவிருந்தது. "எழுப்பிப் போ" என்று யாராவது ஒருவன் மலமிரங்கி கதைக்க மாட்டானா என எண்ணினான். இந்த இடத்தில் முன்வெளகு குண்டு வெடித்தது. துவக்கிக்கர வண்டியின் பாரக் குழாய்க்குள் தயாரிக்கப்பட்ட குண்டு எனக் கூறினார்கள். சோதனைச் சாவடியில் தின்ற முன்று பண்டியின்கள் செல்லப் பட்டதன் அவனைப்போல நடுத்தி வைக்கப்பட்டிருந்த ஒரு அப்பாவித் தமிழ் இளைஞர்களும் பாலியலினார்கள். இருபதுக்கு மேற்பட்ட முஸ்லிம், தமிழ் மக்கள் காயப் பட்டதையும் அவன் நினைத்துப் பார்த்தான். அதற்குப்பிறகு ஒன்றுமில்லை. இந்த இடத்தில் இடவரை தமிழிப் போராடிகளும் கதைக்கவரில்லை.

ஆனால் முன்பு நடந்த சம்பவம் பற்றிப் பலரும் பலவாறு கதைத்தார்கள். அநியாயமான சாவு முட்டுக்காவில் நிற்பாட்டி வைக்கப்பட்டிருந்த பொடியுங்கள் தொய்ப்பாணுகள் சந்தேகமெனச் சொல்லிக் கொண்டு அப்பாவி மக்களை வதை பண்ணுபிராணுகள் கண்டெட்டுப் போவான்கள் வேளாண்மை அறவடைச் ச்சன், வெட்டுக் காரத் தத்தியுடன் வந்த தமிழ்

வாலிபர்கள் எனத் தெரிந்தும் முட்டுக்காலில் வைத்துச் சோதித்தானுகள். யார் யாரை எவ்வாறு சோதிக்கனுமென்று தெரியாது. ரவுண்டப் பண்ணித்தான் ஊர் ஊராய் கலக்குறானுகள். நெடுங்காலமாய் சாதித்தது ஏதுமில்லை

இதே போன்று எல்லாச் சோதனைச் சாவடிகளிலும் சோதனைகளை கடுமையான சோதனையாய் உள்என என்றில்லை. இந்த இடத்தில் மட்டும் இன்று பழிவாங்கும் நோக்கிலேதான் அவன் முட்டுக்காலில் நிறுத்தி வைக்கப்பட்டிருந்தான். அவன் கண்முன்னே படைவீரர்களின் இனவாத வக்கிர உணர்வு தெளிபட்டது. நெல்முட்டைகளை ஏற்றி வரும் உழவு மிசின் வாசகங்களை வேண்டுமென்றே ஒவ்வொரு மூடியாக இறக்கி வைத்து திரும்ப ஏற்றும் போது சோதித்தப் பாராமல் சும்மாவே ஏற்றி அனுப்பும் கொடுர சித்திரவதை நடந்து கொண்டிருந்தது. ஆட்டோக்களில் வரும் நோயாளிகள் கூட சோதனைச் சாவடியில் இறங்கித்தான் போக வேண்டுமென இருந்தது. இத்தனைக்கும் நேற்று நடந்த ஹர்த்தாலுடைய பிரதிபலன்தான் என உணர்ந்தான். சோதனைகள் கெடுபிடியாக பிரயாணிகளுடைய காலமும் நேரமும் செலவாகிச் கொண்டே போனது. ஒரு பிரயாணி கணம் சமர் ஒரு மணித்தியாலம் தாமதிக்க நேரிடது. மனைவி ஊர்நகருடன் தொடர்பு கொண்டு தன்னை எடுக்க வருவான் என்று தோன்றியது.

ஹர்த்தால் அனுஷ்டித்த வாலிபர் கூட்டத்தைப் போல அவனும் தான் பிறந்து வளர்ந்த சமூகத்திலேயே அதிக பற்று மூலத்திருந்தான் பத்திரி கைகள் படிக்கின்றநாயினும் முஸ்லிம் மக்கள் சம்பந்தமாக செய்திகளையே தேடிப் பிரட்டுவான். வாய்ப்பாவின் பழக்கம் அப்படியே இருந்தது. ஊரில் நாட்டில் நடக்கும் விவகாரங்களை சந்தியில் உள்ள அயல்வீட்டில் மூத்த ஆக்களுடன் கதைத்துக் கொண்டுபோய்கள் அவனும் கூடப் போய் அவர்களுடன் வினைவுகளை விவரணம் செய்து பேசும்போது தகவல்களின் ஊற்று சரளமாக வரும். கேட்பவர்கள் அவனது பேச்சில் மயங்கி விடுவார்கள்.

மனைவி சரிணா காய்ச்சின பால் தீய்ந்து போனதைக் கூறினாள். மகள் அஷா பால் கேட்டு அழுது புலம்புகிறாள். சேட்டை மட்டிக் கொண்டு அல்லா அவசர அவசரமாகக் கடைச் சந்திக்குப் போகிறாள். ஏதாவது புத்த தகவல்களை சந்தியில் கக்கப் போகிறார் எனத் தெரிந்து சந்தியிலுள்ளவர்கள் அவரை எதிர்பார்த்தது போல கூடி நின்றார்கள். வாய்பா வாய் திறக்கு முன்னர் கடைக்காரர் செயின் "ஏழுபோ விடேடி அறிவித்தல் கேட்டமர்களா?" என்றான் அன்று எல்லோருடைய முகமும் மாறி இருந்தது. அவனும் கறக்கென சந்திக்கு வந்துவிட்டான். வாய்பா மாவெனலை ஊர் பத்துதாம் மாவெனலை பத்தி எரியுதான் என்றார். வாய்பாவின் உச்சரிப்பில் ஒரு தடுமற்றும் தென்பட்டது. குரல் தளம்பிய நிலையில் வார்த்தைகள் எதிரொலித்தன. சிங்களப் போனவாதம் இப்போது முஸ்லிம்களின் மேல் சீர்ப் பாய்கிறது. தமிழ் மக்களின் அக்கினி ஜுஸலை

கலவரங்களே மீண்டும் நினைவுக்கு வருகின்றன. வாய்பா கதைத்துக்கொண்டுதான் இருந்தார். இந்த நிகழ்ச்சி வரு இன்னும் ஆராம புரையோடிப் போயிருக்கு. அது போக சோனகரி முள்ள. விபாபாரம் கௌரவம் உயிர், உரிமை, உடனுகளை அழிக்க கை வைக்கத் தொடக்கி விட்டான் சிங்களவன். இனி எப்படி உடும்பும் நாடு? விபாபாரம் பண்ணின கடைக்காரர்கள் வெளியே வந்து கதையை காது கொடுத்துக் கேட்டார்கள். வாய்பா கோபமாகவும் கவலையாகவும் பேசினார். தின்றவர்களின் உள் உணர்வுகளைத் தூண்டியது. பழிக் குப் பழிவாங்க வேண்டுமென்ற எண்ணங்கள் தோன்றி மறைந்தன. இடை நடுவில் மொட்டார் ஓசக்கில் ஒன்று வந்தது. இவர்கள் இருந்தார்கள். ஒருவரின் கையால் இருந்த கட்டுத் தண்டுப் பிரசரம் காணப்பட்டது. ஒன்றை வீசி விட்டு அவசரமாகச் சென்றார்கள். அதைக் கடைக்காரன் செயின் குனிந்து பொறுக்கினான். வாய்பாவுக்கு பார்க்க வேண்டுமென்ற அளவு. மகனிடம் கொடுங்கள் அவன் படிக்கட்டும் என்றார்.

அவன் நாளை புரண ஹர்த்தால் சிங்கள இனவாதப் பாளியை சக்தியினால் மேற்கொள்ளப்பட்ட மாவெனலை தாக்குதலை கண்டித்து கல்முனையில் புரண ஹர்த்தால் நாளை அனுஷ்டிக்கப்படுகிறது.

மிகப் பயன் கரமன முறையில் முஸ்லிம்களுக்குச் சொந்தமான விபாபார நிலையங்கள், வீடுகள் எனப் பல கோடிக்கணக்கான ரூபாய் பெறுமதியான சொத்துக்களை அரசு போலிஸ் காரர்களின் ஆதரவுடன் சிங்களக் கரையர்கள் திட்டு நடத்திய விட்டார்கள்.

அது மாத்திரமல்ல முஸ்லிம்களுடைய ஆன்பா என அழைக்கப்படுகின்ற பல பள்ளிவாசல்கள், தீக்கிரையாக்கியும் புனிதமிக அல்குர்ஆன் பிரதிகள் கட்டெடுக்கப்பட்டும், முஸ்லிம்களின் மனித உயிர்களும் கட்டுக்கொல்லப்பட்டும் உள்ளன.

இந்தப் பின்னணியில் அமைச்சர் மறியால் நேரத் எப்பவரின் முக்கிய ஆதரவாளர்களினால் பிரியந்த, சுமன், மில்லகொட ஆகியோர் உள்ளடக்கலான கொலைக்குட்படுகிறபாக திட்டமிட்டு நடத்தப்பட்ட தாக்குதல் ஆகும்.

எனவே மாவெனலையில் இடம்பெற்ற கலவரத்தில் முஸ்லிம்கள் மீது கட்டவிழ்க்கப்பட்ட தாக்குதலைக் கண்டித்து எழுது இயக்கம் மேற்கொள்ளும் எதிர்ப்பு நடவடிக்கைகளுக்கு கடையடைப்புச் செய்து ஒத்துழைப்பு நல்குமாறு கேட்டுக் கொள்கின்றோம். ஏற்பாடு செய்த இஸ்லாமியப்பூட்டிப் பூக்கள் என்ற ஏற் பாட்டர்களின் வாசகம் உட்பட துண்டுபிரசுரத்தின் அனைத்தையும் அவனை உரக்கப்படுத்துக் காட்டக் கூடியதாக இருந்தது. நாடு புராவும் ஊடகம் மூலம் செய்தி பரவியது.

அவன் பிடிபட்டு மூன்று மணித்தியாலக் களாகின. அவன் தொடர்ந்தும் தன்னை மீட்க யார் சரி வருவார்கள் என்றே எதிர்பார்த்திருந்தான். வெயில் அழிக்க ஆரம்பித்தது. அருகேயுள்ள மக்கள் வங்கிக்கிளை, கடைகள், கன்னகியம்மன்கோவில், என்னைகளிலே சண்டுகள் நுமட ஆரம்பித்தன. அந்த சண்டுகளும் அவன் முகத்தைப் பார்த்துப் பார்த்துச் சென்றன. படியினின்

சோதனைகள் நடக்கின்றன. படை அணியினரின் கெடுபிடியான சோதனைகள் நடக்கின்றன. அணியணியாகச் செல்லும் சவங்களில் தெரிந்த முகங்களும் பயந்த சபாவத்தடும் நின்றார்கள். அவன் கண்டும் காணாதது போல நின்றான். சோதனையின் போது சேற்றூர் பாரசீஸ் பிரிக்கப்பட்டு அவித்து வைத்த முட்டை புட்டுப் பார்க்கப்படுகிறது.

அவன்தான் தொழிலை விட்டுப் போட்டு இராணுவத்தில் சேர்ந்தது போலவும் கடமைகளைச் செய்கிற போது சரியாகவும், தன்னுடைய இதைத்துக்குச் சார்பில்லாதவாறும் ஒரு நதி நோமை மிக்க மனிதாபிமான படைவீரனாகவும் விளங்குவதே சிறந்த பாக்கனெனக் கற்பனை பண்ணிப் பார்க்கிறான்.

இன்று அல்லது நாளை நானும் பலிகளின் துப்பாக்கிகளுக்கு இலக்காகிப் போகலாம். அதற்கு முன்னொரு ஏதாவது நல்ல காரியம் செய்து விட்டு வீரமரணம் எய்துவதே சிறந்தது எனக் கருதி மனிதன் மீது அதிக அன்பு காட்டுவேன். யாரையும் பறிவாங்கும் நோக்கில் கோடுமைகள் இழைக்க மாட்டேன். நான் ஒரு முட்டுக்காலில் இல்லாதவனைப் போல அவன் மனம் சிறகு விரித்தது.

இராணுவத்தின் நற்பெயருக்காக வேண்டி அதனுள் இழையோடும் இனவாதத்தை ஒழிப்பதும் மனித நேயத்தின் கடமைகளை ஒவ்வொரு படைவீரருக்கும் ஏற்படுத்தவதும் தொழிலை நேர்த்தியான பாங்கினுள் கொள்ளும் போது மனித தத்துவம் உயர்ந்து இன ஐக்கியம் ஏற்பட ஏதுவாகலாம் எனவும் உணர்ந்தான். அதில் பிரயாணிகளின் திட்டு வாங்காது இராணுவம் நல்ல சேவை புரிகிறது என்ற பேரெடுப்பேன். நடுழி காலம் உயிர் வாழப் பிரார்த்திப்பேன். அன்பு காட்டி இதயத்தை வெல்வதுபோல ஆச்சரியமாகப் பல எண்ணங்கள் நோன்றின.

ஒரு நாள் மீன்களை பெட்டியில் ஏற்றிக் கொண்டு ஓட்டோவில் விடப்பார்த்திருந்து போனதன் ரூபகம் வந்தது. விடப்பார்த்திருந்து செல்லும் போது வாய்பாவின ஆட்டோ மல்வத்தைச் சோதனைச் சாவடியில் நிறுத்தி மீன்பெட்டிகளை நிலத்தில் கொட்டிக் காட்டப்படும். அது அம்பாறைச் சந்தைக்குச் கொண்டு போகும் போது நாரிப்போன அடையாளம் மீன்களின் தலையிலும் மண்கல் குத்தி செதில்கள் கழன்று நாந்து போன அதன் மேலியிலும் வெளிப்பக்கட்டாத்திரியும். மீன் விடப்பாரும் கை நடிக்கும்.

இப்போது வாகனங்கள் புகைகளைக் கக்கிக்கொண்டு போக விளையாடும். தெருப்புழுதி அடிக்க முக்குத்துவாரம் அடைபட்டிருந்தது. தடிமல் வரும் சாங்கமும் காப்ச்சல் தலை சுத்துவது போல இருக்க அவன் மயங்கி விழுந்தான். கண்களின் தண்ணீர் துளி பட்ட போதே நினைவு வந்தது. மகள் அஷா எதிரில் நின்றாள் மனைவியின் மடியில் அவனின் தலையிருந்தது. ஊர் இணக்க சபைத் தலைவர் உதாமான் காக்கா படைவீரர்களுடன் கதைத்துக் கொண்டிருந்தார். சோதனைச் சாவு போ போ என விரட்டியது போல தெரிந்தது. மனைவி கணவர் எழுந்து நடக்க முடியாதபடி பேசினான்.

"இசுக்கமெல்லாம் இருக்காது". "ஆட்டோ பிடிச்சிட்டு வாங்க காக்கா. நெடுக ஆஸ்பத்திரிக்கே கூட்டிக்குப் போக வேணும்". இடையில் ஆட்டோ வந்தது. எழுந்து நடக்க முடியவில்லை. ஆட்டோவில் தூக்கி வைக்கப்பட்டான். கூடி நிறுபவர்கள் பாவம் எனச் சொல்லிக் கொண்டிருந்தார்கள். ஆட்டோ புறப்பட்டது. மகள் அஷாவின் தலையில் அவன் கையிருந்தது. ஒரு அப்பாவி தண்டிக்கப்படும் போது முன்வரும் உதாமான் காக்கா சோதனைச் சாவடியிலுள்ள படைப்பினிடமிருந்து மீட்டுத்த சமந்தினையே கதைத்துக் கொண்டிருந்தார். அவன் ஆட்டோவில் போகும் போது படைப்பினரின் அட்டகாசம்தான் நெஞ்சை நெருமிக் கொண்டிருந்தது. சோதனைச் சாவு வழமைக்குத் திரும்பியது. உதாமான் காக்காவின் வாய்மூலத்திலிருந்து பண்டியினரின் மனதில் ஈரம் கசிந்தது என்றார். உதாமான் காக்கா பண்டியினருக்கு அடிக்கடி சாப்பாடு போட்டு ஆட்களைப் பிடித்து வைத்திருக்கிறார்.

அவன் முட்டுக்காலில் வைக்கப்பட்டபடி எத்தனையோ பேர்கள் வைக்கப்பட்டுள்ளார்கள் என்பது அந்தச் சோதனைச் சாவடிக்கு நன்கு தெரியும். அதைப்போன்று எத்தனை பேர் கொல்லப்பட்டுள்ளார்கள் என்பது அதற்குத் தெரியும். மனிதர்களை கொலை செய்யப் பிறந்தவர்களிடம் இரக்கம் என்பதை எதிர்பார்ப்பது இயலாது. மாவனெல்லையைப் போல இன்னும் முஸ்லிம்களுடைய எத்தனை ஊர்கள் அடிப்பட்டாலும் அதற்கு துணை போகும் படைவீரர்கள்தான் நாட்டைப் பாதுகாக்கிறார்கள். ஆட்டோ மருத்துவமனை சென்று விட்டை அடைந்தது.

அருந்தாதீர்

கொடியவன் மீர் அவனின்
வாரீசு முன்வின்
பேராளர் கொடுப்பது
மன்விக்கவும்
கொலையாளர் கொடுப்பது
பாணமா? பாசாணமா?

கில்லாரிய கிளசுகளே!
பாலைவனப் பயிர்களே!
அடைக்கப்பட்டிருப்பது
பாணமல்ல.
ஆக்கரமிய்யின்
அழிந்துபோன உங்கள்
மாதாவின் கண்ணீர்.

அகக்கிழாப்பார்
2009-08-30

அண்ணல் கவிதைகள்

கலாநிதி சுவரை.மனோகரன்

இலங்கைக் கவிதைத் துறையை வளப்படுத்திய பல்வேறு கவிஞர்கள் அண்ணலும் ஒருவர். எம்.எஸ்.எம். சாலிஹ் என்ற இயற் பெயரைக் கொண்ட அவர், ஆசிரியத் தொழில் புரிந்தவர். பெரிய கிண்ணியாவைச் சேர்ந்தவர். சிறுகதை, கட்டுரை போன்ற பிற்துறைகளிலும் ஈடுபாடு கொண்டவராக அவர் விளங்கிய போதிலும், கவிதைத் துறையிலேயே ஆழக் கால் பதித்து நின்றார். 1953 ஆம் ஆண்டு முதல் காலமாகும் வரை தம் கவியாற்றலை வெளிப்படுத்த துவதில் கண்ணும் கருத்துமாக இருந்தார். இடையிலே சிறிது காலம் கவிதைத் துறையிலிருந்து அஞ்சாதவாசம் செய்த போதிலும், மீண்டும் புதிய ஆர்வத்துடன் கவிதைத் துறையில் அவர் உழைத்தார்.

கவிஞர் அண்ணல் என்றதும் அவரது காதற் கவிதைகளை உடன் நினைவுக்கு வரும். அந்த அளவுக்கு கவிஞர் காதலுணர் வினைப் பல்வேறு நிலைகளில் வைத்துப் பாடியுள்ளார். காதலுணர் வினைப் பாடாத கவிஞர்களைக் காண்பது அரிதிலும் அரிது. இருபதாம் நூற்றாண்டின் யுகக் கவி பரதி முதல், கவிதைத்துறையில் ஆரம்பப் பாடம் பயிலும் குட்டிக் கவிஞர்கள் வரையிலே காதலுணர்வை முதன்மைப் படுத்தாத கவிஞர்கள் இல்லை. இவ்வகையில் அண்ணலின் காதலுணர்வுக் கவிதைகளும் விப்புகுரியவை அன்று.

ஆயினும், அண்ணலின் சமகாலத்தவரான பிற கவிஞர்கள், தமது பிழ்சினைமைப் பருவத்துக் காதலுணர்வுப் பிடிப்பினின்றும் விடுபட்டு, சமூக அடித்தளத்திற் கால்பதித்து, சமூக நோக்கு என்ற வகையில் கண்களை அகல விரித்து வந்த போதிலும், அண்ணலின் நோக்கு காதற் கவிதைகள் சார்ந்ததாகவே இருந்தமை விப்புகுரியதே. இதற்காக, அவர் சமூகத்தை ஏறெடுத்தப் பார்க்க விரும்பாத குறுகிய மனப்பித்தக் கொண்ட கவிஞர் என்றும் முடிவுகட்டிவிட்ட இயலாத்து. சமூகச் சார்பான சில கவிதைகளையும் அவர் பாடியிருக்கின்றார். சிரிக்கின்றேன் என்ற கவிதை, சமுதாயத்திற் சாண்டிலும் சீரழிவுகளைக் கண்டு கவிஞர் சிரிப்பதாக அமைந்துள்ளது. சமுதாயச் சீரழிவுகளைக் கண்டு ஒரு கவிஞர் கொதிப்பார்; இன்னொருவர் அழுது அரற்றுவார்; பிற்தொருவர் சிந்தித்தும் சேச முற்படுவார்; வேறொருவர் சிரிப்பார். பாரதிக்குச் சமுதாயத்தின் போக்கைக் கண்டு நெஞ்சு பொறுக்கமுடியாமல் போய்விட்டது; அண்ணலுக்குச் சிரிப்பையுட்டிவிட்டது. துணை என்ற கவிதை, சமுதாயத்துக்கு இன்னும் மாசு கற்பித்துக் கொண்டிருக்கும் சமூக ஏற்றத்தாழ்வுகளைக் கண்டிக்கின்றது. இலேசாகப் பாரதிதாசனை நினைவுட்டும் முறையில் அக்கவிதை அமைந்துள்ளது. இருமனமொத்த இளங்காதலர்களைச் சமுதாய ஏற்றத்தாழ்வுகள்

பிரித்துவிடக் கூடாது என அங்கலாய்த்தப் பாடியுள்ளார், அண்ணல் "மாதொருத்திக் காண்துணையே வேண்டும் சாதி மதத்திற்கே குழியைத் தோண்ட வேண்டும்" என்பது போன்ற அடிகளில் அண்ணலின் எண்ணம் வெளிப்படுகின்றது. கவிஞர் பெண்களது உரிமைகளுக்காகவும் குரல் கொடுத்தள்ளார். மனையறம் எனும் கவிதை, பெண்களது உரிமைகளை வலியுறுத்துவதாக அமைந்துள்ளது.

அண்ணல் சமுதாயப் பிரச்சினைகளிலிருந்து முற்றிலும் விடுபட்டிருப்பாத கவிஞராக இருந்தபோதிலும், இயற்கை ஈடுபாடு மிகுந்தவராகவும் காணப்படுகிறார். இயற்கை நிகழ்வுகளை ஒரு குழந்தையைப் போலக் கண்டு குதூகலிக்கும் மனப்பாங்கு இவரிடத்து இயல்பாகவே அமைந்துள்ளது. வினா என்ற கவிதையிலே இயற்கை நிகழ்ச்சிகளை இவர் கூறுகின்ற முறையைநோக்குகின்றபோது, அவ்வாறுதான் கூறத் தோன்றுகின்றது. இயற்கைக்கு மதிப்பளிக்கும் கவிஞர், மனதைக் கவரும் இவியப்பொருட்கள் சிறப்புள்ளவையாக இருப்பினும், கவிஞர் அளிக்கின்ற கவிச்சுவைக்கு அவை ஈடாகமாட்டா என்ற கருத்தையும் ஒரு கவிதையிலே (நிகருண்டோ?) முன்வைத்துள்ளார்.

இவரது நீ யார்? என்ற கவிதை சிறப்பாகக் குறிப்பிடத்தக்கது. உலகத்திலுள்ள ஜீவராசிகளை அனைத்திலும் சிறந்தவன் மனிதன் என்றே கொள்ளப்படுகின்றது. ஆயினும், அண்ணல் இக்கவிதை மூலம் மனிதனின் இருப்பைக் கேள்விக்குறியாக்கு கின்றார். இக்கவிதையின் ஒரு பகுதியை இங்கு தருகிறேன். "ஆகையின் அலற லுக்கும் அர்த்தம் நீ காணு கின்றாய் சேர்ந்த ஓர் காகம் கத்த சிந்தையை இழப்பாய் பூனை பாய்ந்திழர் பயந்து போவாய் பல்வியின் நச்சொ லிக்கே மாந்திடு வாய் உ னக்கே இவையெல்லாம் உயர்ந்த தாயின் மனிதா நீ யார்? இம்மண்ணின் மதிப்புள்ள ஐந்து நீயா?

சிக் கத்தின் கர்ச்ச னைக்கும் சிறுத்தையின் உறும் லுக்கும் தம்பியின் பிளிற லுக்கும் தங்குநீர் முதலை கட்டும் தாங்குமோ உயிர் என் றீங்கு வந்திங்கு வாழு கின்றாய்; மறையினால் உயர்வு கண்டாய்! மனிதா நீயார்? இம்மண்ணின் மதிப்புள்ள ஐந்து நீயா?

காற்றிற்கும் கனிக்கும் நீலக் கடலுக்கும் இடி மழைக்கும் தோற்றிற்கும் விசம்பி லுக்கும் தொல்புகழ்ப் பூமித் தாய்க்கும் ஆற்றாமல் அழிகின்ற றாய் உன் அழிவுக்குள் அடக்காய் நீயோ?

நாற்றுக்குள் முனைய தனால்
நாலில் பெருமை பேசும்
மனிதா நீயார்? இம்மண்ணின்
மதிப்புள்ள ஐந்து நீயா?

எத்தனையோ சிறப்புக்குரியவனாக விளங்க
வேண்டிய மனிதன், வின் அச்சத்துக்கும் மூடக்கொள்
கைக்கும் ஆளாகித் தன் பெருமையை இழந்து
விடுகிறான். அவன் தனது அறிவை முறையாகப் பயன்
படுத்தி வதில்லை என்ற தொனியில் அண்ணல்
இக்கவிதைகளை எழுதியுள்ளார். "மனிதா நீ யார்?
இம்மண்ணின் மதிப்புள்ள ஐந்து நீயா?" என, ஒவ்வொரு
பாடலின் இறுதியிலும் அம்மந்தள்ள கவிஞரின் வினா?
இக்கவிதைக்குச் செழுமைபுட்டியுள்ளது.

பொதுவான ரீதியில் பிரச்சினைகளை
அவ்வப்போது அணுக முயன்ற கவிஞர் அண்ணல்
நாம் சார்ந்த இஸ்லாத்தின் கருத்துக்களையும்
வெளியிடத் தவறவில்லை. தக்பீர் முழக்கம்,
நோன்பில்....., துதிப்பாய்! அருள்புரி, அண்ண, அறம்
ஆகிய கவிதைகள் இத்தகைய முறையில் அமைந்
தனவாக விளங்குகின்றன. பெண்மை என்ற கவிதை
இஸ்லாம் மார்க்கம் உணர்த்தும் பெண்மையைப்
புலப்படுத்துகிறது.

இவ்வாறு பல்வேறு வகைகளிலே தமது
கவியாற்றலை வெளிப்படுத்த முயன்ற அண்ணல்,
காதற்சுவை மிக்க கவிதைகளைப் பாடுவதில்
தனியார்வம் செலுத்தினார் என்பதனை அவரது பல
கவிதைகள் உணர்த்துகின்றன. இவரது காதற்சுவை
மிக்க கவிதைகளில் காதலுணர்வு, காதல் ஏக்கம்,
காதலில் ஏமாற்றம் என்னும் மூன்று அம்சங்கள்
காணப்படுகின்றன. காதலுணர்வை அவள், இனிமைக்
கனவு, ஆரோ நிகர் ஆகிய கவிதைகள் உணர்த்து
கின்றன. தவிப்பு, பித்தன், சோழுகளாவோம், உறுதி,
துணிவு, பரிசீலிப்பு, தாவு, தளர்வு ஆகியன காதல்
ஏக்கத்தின் "சாயல்" பதிந்தனவாக அமைந்துள்ளன.
காதல் ஏமாற்றத்தைப் பிரதிபலிப்பவனாக அருவக்கென்ன,
ஏக்கம் முதலிய கவிதைகள் விளங்குகின்றன.

தமிழைத் தம் காதலிபோற் பாவனை செய்து
கவிதையெழுதிய கவிஞர்கள் உளர். அவர்களிலே
அண்ணலும் ஒருவராக விளங்குகிறார். இவ்வாறு அவர்
எழுதிய கவிதை எழும்பு என்பதாகும். இக்கவிதையில்,
ஒரு பெண்ணிடத்துக் காதல் கொண்ட கவிஞரின்
உள்ளத்தணர்ச்சிகளைக் காட்டுவது போன்று புனைந்து
இறுதியிலே அப்பெண் தமிழே எனச் சுவாரசியமாக
முடித்துள்ளார் அண்ணல். ஒரு சோற்றுப் பதனாள்
பின்வரும் பாடலைக் காட்டலாம்.

"யாப்பால் உருக்கொண்டு
நல்லணியால் புத்தவளே
பாப்புகையை உண்ணைவழி
பார்த்திருப்பேன் - மூப்பில்லா
கண்ணித் தமிழணங்கே
காத்திருக்க வையாமல்
என்றிற் கலக்க எழும்பு"

மகனரி விளையாட்டுக்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு கவி புனைந்த கவிஞர்கள் உளர்.

மாணிக்கவாசகர் முதல் அண்ணல் வரை இப்போக்
கினைக் காணலாம். அண்ணல் தமது ஆழமார் என்ற
கவிதையில், மகனரி பந்தாடும் நிகழ்ச்சியைப் பந்தாடும்
உணர்வு தோன்றிட அமைத்துள்ளார்.

தரமான கவிஞர்கள் திறமையை மதிப்
பிடுவதற்கு, அவர்களது உவமைகளும் ஒத்துழைக்
கின்றன. அண்ணலும் சிறிசில இடங்களைப் பெருந்த
தமனை உவமைகளைச் சிறப்பாகக் கையாண்டுள்ளார்.
நோன்பு பற்றிப் பாடவந்த கவிஞர், நோன்பின்
முக்கியத்துவம் பெறும் பிறைக்குத் தேக்காய்ச் சொட்டை
உவமையாக்கிக் கூறும் திறன் விடுத்து குறிப்பிடத்தக்கது.
"தேக்காய்ச் சொட்டுப் போற்றிறை வானில் தெளிச்சாச்சு"
என்ற அடியில் காணக்கிடக்கின்ற உவமைச் சிறப்பு
கவிதைச் சுவைநுகரணை மகிழ்விக்கக் கூடியது.

கவிஞர் அண்ணலின் கவிதை வளமுடி மேலும்
மேலோங்குவதற்கு முன்னரே காலம் அவரை மறைத்து
விட்டது. அவர் தொடர்ந்து வாழ்ந்திருப்பின் அவரது
மறுபட்ட வளர்ச்சியையும் காணமுடிந்திருக்கும். ஆயினும்,
"கவிதைசொல்லாத நாவுக்கு வாழ்வென்ன வேண்டும்?"
என அவர் வாழ்ந்த வாழ்வு மதிப்பிற்குரியது.

ஆண்மையில்லா ஆட்களின்
ஆண்மையில்லா அத்தாட்சி.

கள்ளியமாட்டுக்களின்
தற்கொலைக் களவுகளுக்கு
வீசமருந்து

சீயெனத் தூக்கி எறி
புதுமைப் பெண் படைப்போம்.

—பயசல் ஹசன்—பேராதனை வளாகம்

கவிச்சுடர் அன்பு முகைதீர் அளர்களின்
மறைவு கலை திவக்கிபத் துறைக்கு
பெரும் பேரிப்பாகும். அள்ளாரின்
குடும்பத்தவருக்கு எமது ஆழ்ந்த
அனுதாபத்தைத் தெரிவித்துக்
கொள்கிறோம்

நூல் வெளியீச்சம்

நூல் : இலங்கையின் இனக்கலவரங்களும் முஸ்லிம்களும்

ஆசிரியர்கள் :

கலாநிதி எம். எஸ். எம். அனஸ்
ஈ. அமீர்தீன்

ஏ. ஜே. எஸ். வஸீஸ்

வெளியீடு :

தகவல் மற்றும் நலன்புரி அமைப்பு
போரதனை.

அவசர அவசியமான தகவல்கள் சிங்கள-முஸ்லிம், தமிழ் முஸ்லிம் இனவன்முறைகள், இன உறவுப் பிரச்சினை பற்றிய விபரமான பார்வைகள், பலவீனமடைந்துள்ள முஸ்லிம்களது உள உணர்வுகள், உயிர் உடமைகளின் சேத விபரங்கள் எனப் பல உண்மைக் கலவர வரலாற்றுப் பதிவுகளை சொல்லக் கூடியதாக கலாநிதி எம்.எஸ்.எம். அனஸ், ஈ. அமீர்தீன், ஏ.ஜே.எஸ். வஸீஸ் ஆகியோர்களின் 'இலங்கையில் இனக்கலவரங்களும் முஸ்லிம் களும்' எனும் கள ஆய்வு நூல் தகவல் மற்றும் நலன்புரி அமைப்பினுடைய நூல் வெளியீடாக வந்திருக்கிறது.

இன்று சிங்கள-முஸ்லிம், தமிழ்-முஸ்லிம் மக்களுக்கிடையிலான இனக்குரோதமும், சந்தேகப் பார்வையும் ஒரு வரை ஒருவர் பரிமாங்கும் வக்கிர உணர்வும் ரத்தக் கண்ணீர் வடிக்கும் வரை உச்ச நிலை அடைந்துள்ளது. இனக் கலவரங்கள் நடந்து முடிந்து இருந்தாலும் கூட பின்னொரு காலத்தில் அது திரிவுடனாகிப்பட்டு எழுதப்பட்டிருப்பதை நாம் வரலாற்று ஆய்வு நூல்களிலிருந்து அறிந்திருக்கும் கூட அதற்குரித்தான நடவடிக்கைகளில் உண்மையை பாதுகாக்கும் முயற்சிகளில் அதிக ஈடுபாடு காட்டியதாகத் தெரிய வில்லை. எனினும் சிங்கள-முஸ்லிம், தமிழ்-முஸ்லிம் மக்களுக்கிடையிலான மனிதத்துவ உறவை மீள் உயிர்ப்பிப்பதற்கு சாதகமான அம்சங்கள் அடித்தளமாக உள்ளன. இதை அடுத்து ஏன் பகையுணர்வும் சந்தேகப் பார்வையும் எம்மை விட்டு அப்பாற்படுத்த முடியாது. அன்பு, பண்பு, பாசம் என்னும் மனித நேயக்கருத்துக்களுக்கு உச்சப் பண்புகளும் பயன்பாடுகளும் ஏன் எம்மிடையே இல்லை. எச் குற்றினாலையும் இன நல்லுறவு பாதிப்படைபுச் செய்தல் பொருத்தமல்ல அது நீட்சி பெற்று வளரல் வேண்டும். அதேவேளை இனவெறியர்களது அத்துமீறல்களின் போது முஸ்லிம் மக்களது உயிர் உடமைகள் எல்லாம் பெருமளவு பாதிக்கப்பட்டதை முக்கியப் படுத்தவதோடு அவர்களால் நடத்தப்படும் இன வன்முறைகளிலிருந்து முஸ்லிம்களை எவ்வாறு பாதுகாப்பது என்றும் சிங்கள, தமிழ் மக்கள் முஸ்லிம்கள் மீது கொண்டுள்ள தப்பிவிப்பிராயங்களை எவ்வாறு களைவது என்றெல்லாம் ஒரு நேர்த்தியான கோணத்திலிருந்து ஒரு முன்னோடி முயற்சியாக கலாநிதி எம்.எஸ்.எம். அனஸின்

தலைமையிலான தகவல் மற்றும் நலன்புரி அமைப்பினர் காலம் தாழ்த்தியாவது முஸ்லிம்களின் வரலாற்றில் கறைபடிந்த பதிவுகளை நூலாக வெளிக் குளிர்ந்தமை வரவேற்கத்தக்க அம்சம்.

இலங்கை முழுவதும் வாழும் முஸ்லிம் சிற்றூர்களையும் அவ்வூர் மக்களின் சனத்தொகை, இழப்பு, சமாதான முயற்சிகள், ஊர் பெரியர்கள், கலவரங்களின் போது உதவியவர்கள், பலவீனங்கள், முரண்பாடுகள், ஆட்சியாளர்களின் பங்களிப்புக்கள் முதலியவற்றை அலாதிமாகப் பதிவு செய்யும் இந்நூல் பொதுவாகவே முஸ்லிம்களுக்கு மட்டும் உரித்தானது அல்ல. சிங்களவர்களும் தமிழர்களும் ஏனையோர்களும் படித்தறிந்து கொள்ளக்கூடிய அந்தப்பாடுகள் நிறைந்த விடயங்கள் உள்ளன. முஸ்லிம்கள் கலவரத்தின்போது அமைதியும் நிம்மதியும் இழந்து உரிமை பறிக்கப்பட்டு வாழக்கை அனைத்தும் அழித்தொழிக்கப்பட்டு சீர்குலைந்து அகதிகளாகப் போனாலும் முஸ்லிம்களிடத்தில் தவறு இருக்குமாயின் அதைக் குறிப்பிட்டு அக்கலவர நிகழ்வுகள் முஸ்லிம்களால் அயம்பிக்கப்பட்டு இருக்கிறது என்று தங்களுக்கு ஆய்வில் கூட்டிக்காட்டி கலவரத்தினது உண்மைத் தன்மையை வெளிப்படுத்தும் விதம் ஒவ்வொரு கலவர தேடல்களின்போதும் விசாலித்துக் கொண்டு நிற்கின்றது. ஒருவர் தம் இனம் சார்ந்து நிற்கின்ற கருத்துகளுக்கு முதன்மை வழங்கியே ஆய்வுக்கருக்களை வெளியிடுவர். ஆனால் இவ்வாய்வு நூல் அவ்வாறொன்றல்ல.

1915 சிங்கள-முஸ்லிம் கலகம், புத்தள கலவரம், காலிக் கலவரம், காலிக் கடற்கொடை கலவரம், உச்சேரஸ்பிட்டிய கலவரம், மடவலைக் கலவரம், பன்னே-ஸ்படகமக் கலவரம், கலகெதர மழகே கலவரம், நெச்சியாகம மொதல்கள், வெலிமட மொதல்கள், திறுமரி மொதல்கள், கொபெய்கனே பிரச்சினை, பதுளை ஹரிஜுப் பிரச்சினை, மீயல்லை மொதல், பள்ளேகம மொதல், திக்குவல்லைப் பிரச்சினை, கண்டிப் பள்ளிவாயல், பேராத்தனைப் பள்ளிவாயல், வெல்லம்பிட்டிப் பிரச்சினை, வட்டதெனியக் கலவரம், மாவனல்லைக் கலவரம், கொட்டா முல்லைச் சம்பவங்கள், மானிகாவத்தை கலவரம் மதுரங்குழிப் பிரச்சினை ஆகியவை பகுதி ஒன்றிலும் கிழக்கு மாகாணத்தில் இன மொதல்கள் ஏறாடும் கலவரங்கள், சமாதானத்தைக் கலவரங்கள், அதுவந்தங்கள் ஆகிய அம்சங்களை பகுதி இரண்டிலும் சரிவர ஆழமான முறையில் ஒரு முழு ஆவணமாக பதிவு செய்யப்பட்டிருக்கின்றது.

சிங்கள-முஸ்லிம் கலவரங்களுக்கும் தமிழ்-முஸ்லிம் கலவரங்களுக்கும் சிறு வித்தியாசங்கள் இருக்கின்றன. தென் இலங்கையின் சிங்கள-முஸ்லிம் உறவு பலவீனமடைந்திருப்பதற்கான காரணங்களில் மிக முக்கியமானவை பொருளாதாரக் காரணி அடுத்து அரசியற் காரணி. அதிலும் ஸ்ரீலங்கா முஸ்லிம் காங்கிரஸ் உதயத்தின் பிற்பாடுதான் தேற்றும் பெறுகிறது. கிழக்கு மாகாணத்தைப் பொறுத்தவரை யில் அரசியற் காரணிகள் பொருளாதாரக் காரணியும் ஒரு சரி சமன் என்ற வகையில் முக்கியத்துவம் பெறுகின்றது. (சேர் பொன்னம்பலம் இராமநாதன் தொடர் இன்றுள்ள பலம்வாய்ந்த ஆயுதக்

குழுக்கள் வரை பெரும் புதாசுரமான தீவினைகள் செய்து வருகின்றனர்). இவ்வேறுபட்ட கருத்துக்கள் இனங்காட்டுவதன் இச்சுவால்களை எதிர்நோக்கும் முஸ்லிம்கள் அடுத்த நகர்வுக்கான வழிமுறை என்ன அவர்களின் நிம்மதிப் பெருமூச்சுக்கான வாய்ப்பாட்டம், அதனோடு இணைந்த விட்டுக்கொடுப்புக்கான உணர்வாதச் சூழலில் குறி நினையின் அரசியல் பிர...திகளின் சூழ்ச்சிகளிலிருந்து எவ்வாறு தப்பித்தல் என்பது தள்ளிக்கொண்ட மையப்படுத்தி ஆய்வாளர்கள் எடுத்தியம்புவதில் மிகுந்த கவனம் செலுத்தியுள்ளார்கள் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

ஆய்வாளர்கள் தமது முகவுரையில் "இனக்கலவரங்கள் அற்ற சமூகம் ஒன்றை இலக்காகக் கொண்டு நாள்தோறும் கருவளை செய்வது கடினமானதாக இருக்கலாம். ஆனால் இனக்கலவர எண்ணிக்கையையும் அதன் பாதிப்புகளின் வேகத்தையும் குறைக்கவோ கட்டுப்படுத்தவோ முடியும்" என்று ஒரு இடத்தில் குறிப்பிடுகிறார்கள். இவ்வாத ஆலகால விசயங்களை நேரடியாக பாதிக்கப்பட்ட மக்களுடன் மேற்கொள்ளப்பட்ட பண்புபற்றாதல் களும் கலந்துரையாடல் களும் முரண்பாடுகளை சரிவர இணங்கண்டதும் அவற்றினுடைய எழும் அனுபவப் பின்புலங்களைக் கொண்டு ஒரு இனக்கப்பாத்தையில் காலடி எடுத்து வைப்பதற்குரிய மிகப்பெரிய நல்ல உயர் குணங்கள் முஸ்லிம்களிடம்தான் இருக்கிறது என்று அம்முகவுரையில் வரும் சிறு கூற்றினுடாக கூர்மையான கருத்துக்களை ஆய்வாளர்கள் வெளிப்படுத்தாவிட்டாலும் கூட முஸ்லிம்கள் எவ்வாறு பாதிக்கப்பட்டிருந்தாலும் அடிப்படையில் சமாதான விருப்பிகள் எனத் தொட்டுக் காட்டக் கூடியதாக இருக்கின்றன.

பொதுவாக முஸ்லிம்கள் வாழும் சூழல் மற்ற இன மக்கள், வாழும் சூழலை விட அழகும், வளமும் நிறைந்தன. எல்லா ஊர்களிலும் பள்ளிவாய்ப்பலை பிரதான தளமாகக் கொள்வார்கள். ஏனென்றால் முஸ்லிம்களது வாழ்க்கைப்பாடத்தில் ஆன்மீக பகுதி முதலிடம் பெறுகிறது. அதிகமான நேரங்கள் வணக்க வழிபாடுகளிலே கழிவதால் இறைவன் ஒருவனுக்குக் கட்டுப்படுகிறார்கள். அதனால் முஸ்லிம்கள் எப்போதும் அறிப்பயங்களுக்கு அஞ்சி நடப்பவர்களாகவே உள்ளனர். தலைப்பு, கொள்ளையடிப்பு, விரோடம், உயிரிழப்பு, ஆயுதக் கலாசாரம் போன்ற பஞ்சு பாதகமான வன்முறைகளில் ஈடுபடுபவர்களல்ல முஸ்லிம்கள் அடிப்படையில் முஸ்லிம்கள் இன உணர்வுகளை அங்கீகரிப்பதில்லை என்ற விடயதானங்களை ஆய்வாளர்கள் நூலில் மேலோட்டமாகச் சொல்லாவிட்டாலும் கூட நூலை முழுமையாகப் படித்து முடித்தவிட்ட பிறகு எம்மீடையே பெரும் தாக்கத்தையும் ஆழமான பார்வையையும் ஏற்படுத்தக்கூடிய முஸ்லிம்கள் கையாண்ட 'சகிப்புத்தன்மை' என்னும் மையக்கருத்துக்கள் இயல்பாக புலப்படுகிறது.

இன்னும் இனக்கலவரச் செய்திகளை கதை சொல்கின்ற மாதிரி திகழ்தளங்களை அடையாளப்படுத்திக் காட்டுவதுடன் அந்தந்த ஊர்ப் பிரதேச புவியியல் வரைபடத்துடன் நிரந்தர குடியரிமையை

சரியான முறையில் பதிவு செய்துள்ளார்கள் நூலாசிரியர்கள். இந்தால் தமிழ் - முஸ்லிம் சிக்கல்கள் - முஸ்லிம் இனங்களுக்கு இடையில் ஏற்றுமையை ஏற்படுத்த எடுக்கப்பட்ட வேண்டிய ஆக்கபூர்வமான நடவடிக்கைகள் எவை என்று ஆராய்வதும், இவ்வினைகள் தமக்குள் மோதிக் கொள்ளாதிருக்க உடனடியாகச் செய்ய வேண்டியவை, நீண்டகால நோக்கில் செய்யப்பட வேண்டியவை, எவை என்று செய்ய திட்டங்களை அல்லது அரசியல் தீர்வுகளை முன்வைப்பதும் ஒரு தேசியத் தேவையாகும் அதுவே இந்நூல் முன்வைக்கும் கோரிக்கையாகும். இதனைக் கருத்திற் கொண்டு நூலில் இறுதியாக இடம்பெறும் அடிநாதம் முழுக்க முழுக்க இனக்கலவரங்களுக்கான காரணங்களைப் சமாதான முயற்சிகளையும் பற்றிக் கூறுகின்றன. அத்துடன் குறிப்பாக தென்னிலங்கை பகுதியை மட்டும் மையப்படுத்தி கலவர ஆய்வில் நோக்கமும், கலந்துரையாடல், கருத்தரங்கு ஆகியவற்றுக்கப்பால் விளக்கொத்து முறையில் ஒன்று திரட்டிய முக்கியமான விடைகள் கள ஆய்வினுடைய பண்பைத்தக்க வைத்துக் கொள்கின்றன. கள ஆய்வினுடைய இறுதித் தன்மை ஒரு நிரந்தரத் தீர்வுக்கான முக்கிய அடையாளமுமாகும். இத்தன்மை இல்லையெனில் கலவர ஆய்வு வெறும் தகவல் திரட்டாகவும் அறிக்கை கொண்டதாகிவிடும். இக்கலவர ஆய்வு நூலும் இனமுரண்பாடுகளுக்குள் இன நல்லுறையைப் பேணக்கூடிய தரமான நூலாகக் கொள்ள முடியும் என்ற நம்பிக்கையை நூலிலுள்ள விசயங்கள் நமக்குத் தெளிவுபடுத்தப்படுகின்றன.

என்னும் வடகிழக்கில் முஸ்லிம் -தமிழ் இன மோதல்கள் எழும்பொது தென்னிலங்கையைவிட மிகவும் உக்கிரமான மோதலுக்குரிய காரணங்களைக் கொண்டு நிற்கிறது. கிழக்குமாகாணப்பகுதி இந்நூலில் சேர்த்துக்கொள்ளப்படாமை பெரும் குறையாகத் தென்பட்டாலும் சம்மந்தமுற்று, ஏறாவுர் கலவரங்கள் ஓரளவு அடுத்த கட்ட ஆய்வுத் தொடர் முயற்சிக்ரூபி வெளிச்சத்தைக் காட்டுகிறது. எனவே இம்முயற்சி தற்கால சூழலில் அவசர அவசியமாகப் கவனம் பெற வேண்டியவை. தகவல், மற்றும் நலன்புரி அமைப்பை மேற்கொள்பவர்கள் என எதிர்நோக்கின்றேன் அத்தோடு இந்நூல் பல கலைக் கழகங்களில் அரசியல் விஞ்ஞானத்தொறையில் கல்வி பயிலும் மாணவர்களின் தேவையை பூர்த்தி செய்யக் கூடியதாக உள்ளது என்று குறிப்பிடத்தக்கது. இ.அ.

நூல் : நல்லெதிரை வினை செய்தே...
 ஆசிரியர் : எஸ். நளின்தன்
 வெளியீடு : கலை இலக்கிய வட்டம், சமீபநாடு.

பிரதேச ரீதியிலான சிறுகதை இலக்கியம் பற்றி எடுத்தாராயப்பட்டுக் கொண்டிருக்கையில் தென்கிழக்குப் பிரதேசத்தைக் குறிக்கும் சிறுகதை இலக்கியப் பண்புவினுடைய இருப்பை ஸ்தாபித்துக் கொண்டு நிற்கும் எஸ் நளின்தனின் "நல்லெதிரை - வினை செய்தே..." எனும் சிறுகதைத் தொகுதியும் கவனத்திற் கொள்ளப்பட வேண்டியதாகிறது.

ஏழமை வாழ்வை மட்டுமல்லாமல் அம்மக்கள் இடம் பெயர்ந்து வாழும் சூழலில் காணும் பொதுவான திறை, குறைகளையும் பெருமளவு பிரதிபலிக்கின்றன.

அ. ஸ. அப்துஸ் சமது, மருதூர் க்கொத்தன், ராஜேஸ்வரி பாலசுப்பிரமணியம், உமாவுதராஜன், மருதூர் ஏ. மஜீத், பூ. எஸ். ஆதம்பாவா, ஏ. எஸ். எம். பசி, எஸ். முத்துமீரன், எம். ஏ. நகுமன், மருதூர் வாணன் போன்ற மூத்த பண்பாளிகள் இப்பிராந்தியத்தில் வாழும் மக்களது அடிமட்டத்தில் கிடந்து உழலும் சோகச் சித்திரங்களை இதற்கு முன்பும் தத்தமது சிறுகதை படைப்பிலக்கியத்தினூடாக பதிவு செய்துள்ளார்கள். என்றாலும் தற்கால சாதாரண மக்களின் நவீன பிரச்சினைகளின் மையக் கருக்களை நாம் எதிர்பார்க்கின்ற அளவில் தரக்கூடிய இளம் சிறுகதை எழுத்தாளர்கள் மிக்க குறைவு. ஆனாலும், கூட நவீனரீதின் இயல்பான கலையுணர்வுவும், சுயசிந்தனையும் படைபாற்றலுமிக்கவர் என்பவற்றுக்கப்பால் அவரது சிறுகதைகள் கதைக்குரிய அசுவான தன்மைபுடனும் வீரியத்தானும் வெளிப்படுவதைக் காண முடிகிறது.

இலங்கையில் முஸ்லிம்கள் அதிகமாக வாழும் தென்மேற்குப் பிரதேசமான சாய்ந்தமருதூர் மண்ணின் கிராமப்புற இளைஞர்களது வாழ்க்கை நிலையையும், அவர்களது சமூக இயக்க நடவடிக்கைகளையும் வினாடிப்போட்டு தொடர்புபடுத்திக் காட்டி அவர்களிடையே ஏற்படும் பகையுணர்வுகளும், போட்டிகளும் கலந்த கணங்களையும் தரிசிக்க முடிகிறது. கிராமத்து இளைஞர்கள் ஒரு குறுகிய வட்டத்திற்குள் நின்று சித்திப்பதை மட்டுமல்ல அவர்கள் கல்வியைக் கற்றுத் தரும் ஆளுமைமையும் ஆற்றலையும் வெளிப்படுத்தும் காட்சிகள் விரிந்து கிடக்கின்றன. கிராமப்புற கல்வியியல் வாழ்வுக்கும், நகர்ப்புற கல்வியியல் வாழ்வுக்கும் உள்ள வேறுபாடுகளை அறிய முடிகிறது. அதிலும் குறிப்பாக பல்கலைக்கழக வாழ்க்கைச் சித்திரப்புகள் மிக அலாதிபாணவை. அதேவேளையில் உள்பேராட்புணர்வுகளும், அன்றாட பழக்க வழக்க உறவுகளும் பிரதிபலிக்கின்றன. இவற்றையெல்லாம் படிப்பவர் மனம் படிப்பினை பெறும் வகையில் இவர் சொல்லுகிறார். ஆனால், கதைபோட்டத்தில் எவ்விதமான வித்தவப்பாங்கான மொழிச்சிக்கலும் இல்லாமல் அமைந்திருப்பது வரவேற்கத்தக்க அம்சம். இந்த விதத்தில் நவீன தொழில் நுட்ப இயக்குமுறை வெளியில் தமிழ் மொழியும் காலத்தின் நுட்ப இணைந்து கொடுத்துக் கொண்டு தனிப்பட்டவர்களுக்கு மாத்திரம் தமிழாக அல்லாது பொதுவான சாதாரண மக்களுக்கும் செய்திகள் சென்றடைய வேண்டும் என்ற வகையிலேயே இவர் சிந்தித்துப் பதிவு செய்கிறார்.

“எல்லாம் நிஜம்” எனும் முதற்கதை முழுக்க முழுக்க கிராமச் சூழலிலிருந்து நகர்ப்புற கொழும்புப் பல்கலைக்கழகத்திற்குத் தெரிவாகிச் செல்லும் மாணவர்களின் மன நிலையைப் பிரதிபலிக்கின்ற கதையாகும். கிராமத்து மாணவர்கள் நகர்ப்புற செயற்பாட்டு வழவங்களைக் கண்டு கொள்கின்ற போது நம்பமுடியாத புதிய நகர்ப்புறக் கோலங்கள் தோற்றும்

பெறும். கிராமியச் சூழலில் மிக இறுக்கமான முறையில் பின்பற்றப்பட்டு வந்த கலாசாரப் பண்பாட்டு கோலங்க இல்லலாமே மிக சர்வசாதாரணமாகப் பின்பற்றப்படும். இச்சூழ்நிலையில் எழும் எண்ணக்கூறல்கள் சிக்கிச் சுழன்று சூறாவளியாக உருவெடுத்துவிடுமே! என்ற அச்சப்பாங்கு இருந்தாலும் தாம் படிக்க வந்திருக்கின்றோம். அதையும் படித்துப்பார்த்து அச்சிக்கலை நினைத்தோடு தீர்த்துக்கொள்ள முடியும். இதுவும் பல்கலையில் கற்றுத்தேற வேண்டிய பாடம்தான். இனிமேல் கற்கச் செல்பவர்கள் கூச்ச சுபாவமில்லாமல் நகர்ப்புறப் பெண்களோடு தம் மனதைப் பறிக்கொடுத்து விட்டு தத்தளிக்க விடாமல் அவர்களும் நம்முன் நடமாடச் செல்லும் ஒரு தற்காலிக உலகம் எனக் கொண்டு தம் பல்கலைக்கழக வாழ்வை களிக்க வேண்டும் என்று புத்திமதி கூறும் கதையானது நவீனரீதின் பல்கலைக்கழக அனுபவ வாழ்க்கையின் நாட்களை இங்கு நினைவு படுத்துகின்றது. மேலும் இக்கதையில் சோசலிசம், நாகரிகம், பண்பாடுகள் அவர்களது பழக்கவழக்கங்களாக இருந்தாலும் அவர்களது முதன்மைக்குரிய கற்பை ஆரோக்கியமற்றதாகக்கி விடவில்லை. கிராமத்துப் பெண்களின் மேனிமேல் போர்த்தி இருக்கின்ற போலிப்போவையை அகற்றுவதற்கு பெரிய கிளர்ச்சிகள் தேவையில்லை. நவீனரீதின் கதைவாப்பினில் இழையோடும் பல்கலைக்கழகப் பெண்களை எடுத்தாராய்ந்தாலே போதுமானதாகும். கிராமத்து வாழ்வியலில் புது மாற்றங்கள், சீர்திருத்தங்கள், வித்தியாசங்கள் ஏற்படுத்தவதற்கு இந்த கதை உருவில் தோன்றும் கொழும்புப் பெண் அப்பராவின் செயற்பாடுகள் இங்கு விரிகின்றன.

அடுத்த இடம்பெறும் “எங்கெங்கு காணிலும்” எனும் சிறுகதை மன ஒருக்கவியல் சம்பந்தமானது. இக்கதையினை உள்வாங்கிப்படித்தால் சுதந்திர உணர்ச்சி அலைகள் நெஞ்சில் பாரமாய் தின்று பரவச்சபடுத்தும் உண்மைச் செய்தியாகும். அது இவ்வண்ணச்சி செய்திகளாகின்ற போது சுதந்திரமாய் இயங்க முடியாத அதற்கான ஒருக்கவியல் விதிகள் உண்டு. புறநிலை காரணிகள் மட்டுமல்ல சுய எண்ணக்கருவால் தப்புகளைப் புரிந்தாலே அவர்கள் ஒருக்க மற்றவர்கள் தான்.

கண்ணத்திரை கிழிந்து போவது மட்டுமல்ல நாறு பின்னைகளைப் பெற்று தாயானவளின் மனதில் இன்பவுருவத்தை வைத்துக்கொண்டு சுகமனுபவிப்பதும் கற்பழிப்புத்தான். மன ஒருக்கத்துடன் கற்புடன் வாழ முடியாமல் இன்று எல்லோருமே தத்தளித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். நவீனரீதின் மன ஒருக்கம் குறித்த பார்வை தற்கால கல்வியியல் அறிவுக்கு மிக முக்கியமானதாகும்.

இங்கு தந்தை, மகன், ஆசிரியன், கணவன், மனைவி எல்லோருமே மனச்சாட்சிக்கு மாறாக கற்பை இழப்பது குற்றங்கள் என்று பெரிதாகக் கண்டு கொள்ளமாட்டார்கள். இதில் மனத்தொழில் யற்று ஆண் வக்கங்களைப் பெண்ணின் தாய்மை பழிக்கப்படுகிறது எனக் குரலெழுப்பப் படுகின்றது. அதேவேளை பெண்கள் கூட தம் மனத்திற்கு நிறைவைதொன்று கிடைக்க

வில்லை என்பதற்காய் மனதில் உருவகத்தை உருவாக்கி மற்றவர்களிடம் தேடிக்கற்றுப் புனிதத்தை இழக்கின்றனர். இந்த வலைப்பின்னலின் மூலம் எழும் சர்ச்சைகளையும் எதிரொலிகளையும் மிகக் கூர்மையாகவும் ஆழமாகவும், அவதானமாகவும் மன ஒழுக்கவியல் அறிவு புகட்டுகின்றது.

இலங்கைச் சூழலில் கல்விப் போதனை முறைகள் மிகவும் மோசமான நிலையிலேயே உள்ளன. அற்பத்தனமான அரசியல் வாக்குறுதிகளின் மூலம் வாய்க்கற்ற ஆசிரியர் நியமனங்கள் நடைபெறுகின்றன. அவ்வாசிரியர்கள் கற்பிப்பதால் மாணவர் சமூகச் சூழலுக்கு ஒவ்வாத கற்பித்தலையும், கற்பித்தலின்போது ஆசிரியர்களிடத்தில் அதிகாரமும் வன்முறையும் தலைவிளிந்தாடுவதையும், பிழை உள்ளங்களைக் கீறிக் காயப்படுத்தி வலி உண்டாக்கும் கல்விமுறையும் இந்நிபந்தனாலேயே ஒழுக்கவியல் வீழ்ச்சியும் மனித நேயப் பண்புகள் ழுக்கணிப்பும் காடைத்தனமும் ஒன்று கலந்ததாக உருக்கொள்கிறது. நமது நாட்டு கல்வி வளர்ச்சியில் பிரச்சினைகள் (Very Complex One) மிகுந்த சிக்கல் நிறைந்ததாக உள்ளது. இலங்கையைப் பொறுத்தவரை எதையும் சுலபமாகத் தீர்த்துக் கொள்வதற்கான தீர்வுகள் இல்லை. ஆசிரியர்கள், மாணவர்களின் உடல், உள்ளம், மனவெழுச்சி, சமூகத் தொடர்பு ஆகிய வளர்ச்சி நிலைகளையும் அவர்களின் உளவியல் தேவைகள், மனப்பான்மை, ஞாபகம், புலக்காட்சி, கற்பனை, கவனம், சிந்தனை ஆகியன உடனத்தொழிற்பாட்டு முறைகள் பற்றி அறியா ஆசிரியர் சமூகம் கற்பித்தற் தொழிலில் ஈடுபடுவதை கதை வெளிப்படுத்துகின்றது.

சொந்த ஊர் மண்ணில் ஒரு ஒழுக்கான விளையாட்டு மைதானம் இல்லாததால் பக்கத்து ஊருக்கு விளையாடச் செல்கின்ற போது பிரதேசவாத உணர்வின் பெயரால் ஒதுக்கப்பட்டுப்போய் தம் விளையாட்டு வீரர்களின் நிலைகள் பற்றி "ஏதாவது செய்ய வேண்டும்" கதை கூறுகின்றன.

-தொடரும்-

உருக்கான நாசுமாக்குவாஸ்

- கொழும்புக்கரின் வாழ்க்கையில் கீர்த்தம்
- பாண நடைகத்தின் சீனம்
- சமாதானங்கள் யூரியக்
- கொண்டோடு குரக்கின்றிப் போம்
- கிரத்தத்தாய் வெளிற்
- ஸ் ஊர்ச்சலை
- கொண்டோடுவாருவகன்
- சமாதானப் பெட்டியை வைத்து மகையுக்கன்
- ஸ் பாலைவனம் அது குரத்துகற்றே
- உங்கள் ஆடைகளின் நற்ப
- ஸ்கன் கிரத்தங்களின் சாயம்
- உங்களை நாசுமாக்க
- ஸ்கன் மண்ணைகன் அழரும்.

அன்பிலிந்து ஸர். ச. அலா

மனம் பிரளயம்

பொறாமைக் காய்ச்சலின்
கொதப்பின் புகம்
அரிக்குமாவினான் சீக்குண்டு
வடிவையக் கட்டி விட்டு
பல்லில் கடிபடும்

குறைமாதக் கர்ப்பினிக்
கன்ஹொன்று
குட்டி ஈன்ற செய்தி
ஈட கத்தில் பதிவாகி
அச்சாணியாய் நிற்கும்.

பீஞ்சில் குத்தப் பழுத்தபலன்தான்
என் கவன குன்றி
பசுவை குலைந்து
வாடி வதாங்கி
என் மேனிவியங்கும்
சச்சில் நாற்றம்.

கொடிய காய்ச்சல்
பொறாமைத் தீயாலை
கட்டுத் தய்க்குக் கொண்டிடு
கழும்பை ஆற்றுவதற்காய்
மருத்துவமனையில் மருந்தின்றி
கஞ்சம் அடைந்து
கத்தளிக்கும்

நான் சாகுமுன்
என்னை மன்னிக்கு விடு
நான் விமர்சனத்தின்
அரிக்கவடி தெரியாமல்
கொதிகொதியெனக் கொதிகுவிட்டேன்
என்னை மன்னிக்கு விடு

-ஜீவா-

19ம் நூற்றாண்டில் முஸ்லிம் இலக்கியமும் பண்பாட்டுப் பின்னணியும்

கலாநிதி எம்.எஸ்.எம். சிவசாமி

புலவர்களின் பெயர்ப்பட்டியல் வாழ்க்கைக் குறிப்புகளுக்கு முக்கியம் தரப்படுமாயினும் பிரதான புலவர்களின் இலக்கியப்பண்புக்களே ஆய்வுக்கெடுக்கப்படவுள்ளது. இவ்விடயத்தில் புலவர்களின் பெயர்கள், அவர் தம் சேவைகள் படைப்புக்கள் பற்றிய தகவல்களை வாசகர்களாகிய நீங்களும் தந்து உதவலாம்.

கல்வி கலாசாரம் :

கி.பி 7ம் நூற்றாண்டின் இறுதிப் பகுதியிலேயே இலங்கை இஸ்லாத்தின் தொடர்பைப் பெற்று விட்டது. இங்கு வாழ்ந்த அல்லது நிரந்தர வாசிகளாக வந்ததகத் தொடர்புகளில் ஈடுபட்டிருந்த அரேபியரின் ஒரு சில பிரிவினர் அரேபியாவின் செப்தி அறிந்து இஸ்லாம் சமயத்தைத் தழுவினர். இவ்வாறான அறபு முஸ்லிம் தொடர்பு ஆரம்பமாகியுள்ளது. முஸ்லிம் கலாசாரத்தின் பெரும் பகுதி இந்த ஆதித் தொடர்பிலிருந்துதான் இலங்கையில் முகித்ததுள்ளது. 12,13ம் நூற்றாண்டுகள் வரை இலங்கை முஸ்லிம்கள் இஸ்லாமியக் கிலாபத் ராஜ்யங்களோடு தொடர்புகளைப் பேணிவந்துள்ளனர். அறபு தேச அறிஞர்கள், உலமாக்கள், கப்பலோட்டிகள், வர்த்தகர்கள், வைத்தியர்கள் அவ்வப்போது இங்கு வந்து இலங்கை முஸ்லிம்களின் கலாசார வாழ்வில் அறபு - இஸ்லாமியத் தாக்கங்களுக்கு வழிவகுத்துச் சென்றனர். சிலர் இங்கேயே வாழ்ந்து மரணித்தனர்.

பக்தாத் வீரமும் வரை இஸ்லாமிய சாம்ராஜ்யங்கள் சமயக் கல்வியில் மட்டுமன்றி உலகியல் விஞ்ஞான தத்துவக் கல்விகளிலும் பிரசித்தி பெற்றிருந்தன. இவற்றின் தொடர்புகள் இலங்கை முஸ்லிம்களின் வாழ்வில் பல நூற்றாண்டுகள் தாக்கம் செலுத்த வாய்ப்புக்கள் இருந்துள்ளன. இவை பற்றி பின்னோக்கிய புதை பொருள் தொல் பொருள் ஆய்வுகள் பல விடயங்களை வெளிச்சத்திற்குக் கொண்டுவரலாமாயினும் அத்தகைய முயற்சிகள் இல்லாதிருப்பது பெரிய குறைபாடாகும். முஸ்லிம்களின் பழமைவாய்ந்த மதரஸாக்கள் மிராக்களுடன் அவர்கள் கட்டி வளர்த்த பள்ளிவாசல்கள் பல போர்த்துக்கேயர் ஒல்லாந்தர் காலங்களில் (16ம், 17ம் நூற்றாண்டுகளில்) அழித்தொழிக்கப்பட்டன. சில இவ்வகை கட்டிடங்கள் உள்ளாட்டுப் போர், அச்சம் காரணமாக மக்கள் குடி பெயர்ந்து வாழிடங்களை மாற்றிய காரணத்தினாலும் கைவிடப்பட்டு அழிந்துள்ளன.

16ம் நூற்றாண்டு வரைக்குமான அறபு - முஸ்லிம் தொடர்பின் கலாசாரச் செழுமையும் அவை தொடர்பான பதிவுகளும் முஸ்லிம்கள் மீது அந்நியராலும் சுதேசிகளாலும் தொடுக்கப்பட்ட போர்கள் அச்சுறுத்தல்களால் அழிந்து இன்று அவை பற்றிய ஊகங்களுக்கு மட்டுமே சந்தர்ப்பங்கள் வழங்கியுள்ள நிலையையே காண முடிவதாக இதனைக் கூறலாம்.

எனினும், பள்ளிவாசல் அமைத்தல் குர்ஆன் மதர்ஸா (மக்தப்) மதர்ஸா (இறையியல் கல்லூரிகள்) மீண்டும் - 16ம் நூற்றாண்டின் பின்னர் - மெல்லத் தழைக்கத் தொடங்கின. முன்னர் மார்க்க, கல்வி, அறிவுப்பிரசாரங்களுக்காக இங்கு வந்தவர்கள் மறைந்த இடங்களில் சில தர்ஹாக்கள் உருவாகின. சில அடக் கல் தலங்களை (கபுறமிகளை) மக்கள் அடையாளப்படுத்தி அவற்றைத் தரிசிப்பதற்கோ நினைவு கூர்வதற்கோ முற்பட்டனர்.

எவ்வாறாயினும் 16,17ம் நூற்றாண்டுகளின் பின்னர் தென்னிந்திய, கேரள முஸ்லிம்களின் தொடர்பு கணிசமான பங்கைப் பெற்றுக் கொண்டது. அண்ணளவாக 17ம் நூற்றாண்டிலிருந்து தென்னிந்திய சமய, கலாசார வர்த்தகத் தொடர்புகள் இலங்கை முஸ்லிம்களின் வாழ்வுடன் மிக நெருங்கிய இடத்தைப் பெற்றது. 17ம் நூற்றாண்டிலும் அதன் பின்னரும் தென்னிந்தியாவில் கேரளாவில் செல்வாக்குச் செலுத்திய அதேவிடயங்கள் இலங்கையிலும் செல்வாக்குச் செலுத்தின. தோப்பில் மீரான் தனது நாவல்களில் படைக்கும் கேரளத்து கடந்த கால முஸ்லிம் சமூக அனுபவங்களும் பதிவுகளும் இங்கும் பல இடங்களுக்குப் பொருத்தவது இலகு.

இலங்கையில் அந்நியராதிக்கத்தினால் பழைய அறபுத் தொடர்பிலான கல்வி முறைகள், கலாசாரங்கள் பலவீனமடைய தென்னிந்திய மரபுகள் செல்வாக்குப் பெற்றன. தமிழ் நாட்டில் அப்போது காணப்பட்ட தர்ஹாக் கலாசாரம் இலங்கையர் வாழ்விடம் செல்வாக்குச் செலுத்தத் தொடங்கியது. இதில் மக்களுக்கு இருந்த ஈடுபாடு கூடு, கொடி போன்ற

விழாக்களும் 20ம் நூற்றாண்டின் முன்னணிப்பாதிவரை செல்வாக்குச் செலுத்தின

கல்விப் பாரம்பரியம் முற்றாகச் சீர்திருநெல்வேலி மதர்ஸாக கல்வியிலும் பலமுடி கல்வி மரபுகள் பலவீனமடைந்திருந்தன. பொது, சமய கல்விகளாகக் கற்ற ஒரு சிறு பிரிவினரையும் பெருந்தொகையான பாமமக்களையும் கொண்ட ஒரு சமூகமாகவே முஸ்லிம்கள் அன்று காணப்பட்டனர். மார்க்க அறிவு, மார்க்கக் கல்வி பொது அறிவுடனான உலகக் கல்வி செல்வாக்கிழந்திருந்ததால் மூட நம்பிக்கைகளும், அனாசாரப் பழக்கவழக்கங்களும் அதிகரித்திருந்தன. நோய்கள், வறுமை, எதிரிகள் அச்சம் சமயத்தை மாற்றும் சமயப் போதனையாளரிடமிருந்து பாதுகாப்பது என்ற பிரச்சினைகள் அவர்களைச் சூழ்ந்திருந்தன.

அதே நேரத்தில் அவர்களின் நாளாந்த வாழ்வு நடைமுறையில் அவர்களும் அவர்களது மூதாதையரும் போற்றி வந்த மரபுகள், பழக்க வழக்கங்கள், கொண்டாட்டங்கள் என்ற ஒரு வாழ்வியல் கோலத்தை தாம் வகுத்துக் கொண்ட சில இலட்சியங்களுக்கு ஏற்பக் கொண்டு சென்றனர். 18, 19ம் நூற்றாண்டுகள் இவ்வகை வாழ்க்கையின் சிறந்த உதாரணங்கள் எனக் கூறலாம்.

அச்சியந்திரமும் புதிய கல்வியும் வளர்ந்திருந்த போதும் முஸ்லிம்கள் இவற்றில் நாட்டமற்றிருந்தார்கள். சமயக் கிரியைகள், ஹலால் ஹராம், சமய ஒழுக்க விதிகள், வணக்க வழிபாடுகள் பற்றியதான அறிவு அவைபற்றியதான நூல்கள் பிரசுரங்கள் என்பன வற்றிற்குமேலாக இஸ்லாமிய அறிவு வளர்ச்சிபெறவில்லை. மதர்ஸாக்களில் மார்க்கக் கல்வி கற்றோரும் இடறக் கலாசாரத்திற்கு பணிந்து போகக் கூடியவர்களாகவோ, விட்டுக்கொடுக்கக் கூடியவர்களாகவோ ஆகினர். அறிவு நோக்கில் பார்க்கும்போது இக்காலப்பிரிவு பல்வேறு வகை வீழ்ச்சிகளுக்கும், பலவீனங்களுக்கும் உள்ளாகிய காலமாகவே இருந்தது. சமயம் சமயம் பிரசுரங்களைத் தவிர வேறு கல்வி அறிவு நூல்களில் பரந்த ஆர்வம் அற்றிருந்தது போலவே தம்மையும் தமது வாழ்விடத்தையும் பற்றிய பொதுவான, சாதாரணமான விடயங்களைக் கூட எழுதிப்பாதுகாக்கும் முயற்சிகள் நடக்கவில்லை அல்லது மிக மிகக் குறைவான அளவே நடந்தன.

இந்தப் பின்னணியில் இருந்துதான் இக்கால இலக்கியப் படைப்புக்களைப் பார்க்க வேண்டும். மூன்று வகைப் பிரிவுகளாக இக்காலப் படைப்புக்களை

வகுத்துக்கொள்ள முடியும். இலக்கிய அறிவு பெற்ற வகுப்பாருக்கு என இயற்றப்பட்ட இலக்கியங்கள். உயர் இலக்கியங்கள் என்று இதனைக் கூறலாம். இதனைச் சமயச்சார்பானவை இலக்கிய நெறிகளுக்குப்பாடவை என்றும் மேலும் வகுத்துக் கொள்ள முடியும். அடுத்த பிரிவு மக்கள் சார் இலக்கியம். உயர் இலக்கிய ரசனையில் இலக்கிய அறிவுள்ளோர் நடுபாடு சாதாரண மக்கள், மக்கள் சார் இலக்கியங்களில் தம்மைப் பறிகொடுத்தனர். கடந்த கால வாழ்க்கை, சமூகவியல், சிறு சிறு வரலாற்றுச் சம்பவங்கள் பொதுமக்கள் உணர்வுகள் போன்றவற்றை இம்மக்கள் சார் இலக்கியங்களே அதிகம் பிரதிபலித்தன.

அக்காலத்தில் முஸ்லிம் சமூகம் பல்வேறு துறைகளில் பின்தங்கியிருந்தது. அதில் கல்வி பிரதான இடத்தைப் பெற்றிருக்கின்றது. முன்னர் கூறியதுபோல் இலக்கிய அறிவு பெற்றோரும், உலமாக்களும், புலவர்களுமே அறிவுடையோர் என்பதை பரந்த அழைப்பிற்கு வரக்கூடிய தகுதி பெற்றிருந்தார்கள். இவர்களின் பங்களிப்புகள் தான் சமூக சரித்திர இயக்கத்தின் அறிவுப் பாசமாகச் செயல்பட்டதெனக் கருதலாம். ஆயினும் புலவர்களும் அல்லது கவிதைபாடியவர்களும் தான் அடுத்த தலைமுறைக்கென விடயங்களை எழுத்துக்களாகவோ வாழ்மொழிகளாகவோ விட்டுச் சென்றனர். புலவர்களின் சரித்திரமும் அவர்களின் பாடல்களும் முஸ்லிம் சமூகத்தைப் பொறுத்தவரை முஸ்லிம்களின் வரலாற்றுக் கட்டுமானத்திற்கும் பண்பாட்டு வரலாற்றை பின்னோக்கி அறிவதற்கும் முக்கிய காரணிகளாக இருப்பதை சமூகம் இன்னும் கவனத்தில் எடுத்துக்கொள்ளவில்லை.

குதிரை மலைக்குப் போகலாம் வா கோதையே

குதிரை மலைக்குப் போகலாம் வா என்ற புத்தளம் வரகவி செய்து அலாவுத்தின் பாடல் கூத்துக்கும் கும்மிக்கும் களிகம்பாட்டத்திற்கும் ஏவிப்பாடப்பட்டு வந்தபோதும் பலநூறு ஆண்டுகளாக புத்தளம், கல்பிட்டி, மன்னார் முஸ்லிம்கள் குதிரைமலையைத் தமது சலாசார உணர்வுகளுக்கூரிய பண்பாட்டுப் பிரதேசமாகக் கருதியதன் எதிரொலிதான் என்பதை அதிகம் போர் அறியவில்லை.

தொடரும்

வடமேல்மாகாண முஸ்லிம்களின் நாட்டார் பாடல்கள்

தொடர் : 02

இப்பாடல் அருள் மதீன் MA

(அ) வடமேல் மாகாணம் - வரலாற்றுப் பின்னணி
ஈழம் வாழ் முஸ்லிம்களின் வரலாறு கி.பி. 8ஆம் நூற்றாண்டில் இருந்து ஆரம்பிப்பதாக ஜோன் எம்என், சைமன் காசிசெட்டி முதலிய அறிஞர்கள் கூறுகின்றனர். ஈழத்துச் சோனகரின் முதலாதையர் அராபியர் என்பதே பலரின் முடிவாகும். கி.பி. 8ஆம் நூற்றாண்டின் ஆரம்பத்தில் அரேபியாவை ஆட்சி செய்த 'அப்துல் மலிக் பின் மர்வான்' ஹாஷிம் குலத்தைச் சேர்ந்த ஒரு குழுவை நாடு கடத்தினர் எனவும் அக்குழுவினர் யூபிரட்டஸ் நதியைக் கடந்து கிழக்குப் பக்கமாகச் சென்று இந்தியாவின் தென்பகுதியிலுள்ள கொள்கொஸ் பிரதேசத்திலும், மலாக்காவிலும், இலங்கையிலும் குடியேறினர் எனவும் இலங்கை வந்தோர் எட்டு பிரிவுகளாக பிரிந்து, இலங்கையில் வடகிழக்கு, வடக்கு, மேற்கு கரையோரங்களில் குடியேறினர் எனவும் கூறப்படுகின்றது.

இவ்வாறு புத்தளம், குருநாகல் மாவட்டங்களிலும் முஸ்லிம்களின் குடியேற்றம் விளக்கம் ஏற்படும்போது வடமேல் மாகாணத்தின் வரலாற்றுப் பின்னணி ஓரளவு துலக்கமாகியின்றது. புத்தள மாவட்டம் தொன்றுதொட்டு வரலாற்றுப் புகழ்பெற்ற பிராந்தியமாக விளங்குகின்றது. விஜயன் காலம் தொடக்கம் பிறநாட்டுக் கப்பல்களும் வணிகர்களும் எளிதில் கரைதட்டும் இடமாக இது விளங்கி வந்துள்ளன. அங்கிருந்து வெளிநாடுகளுக்குப் பொருட்களை ஏற்றுமையும் வெளிநாடுகளிலிருந்து வந்து பொருட்களை ஏகையை பிரதேசங்களுக்கு அனுப்புவதும் வழக்கமாகக் காணப்பட்டது. ஒல்லாந்தர் காலத்தில் கால்வாய்களைப் பயன்படுத்தியதன் விளைவாக அப்பிரதேசம் வளர்ச்சியடையத் தொடங்கியது. இக்காலத்திலேயே ஏரிகளையும் (lagoons), கால்வாய்களையும் உபயோகித்து காலியிலிருந்து 175 மைல்கள் தூர இடைவெளியைக் கொண்ட காலிக்கும் கற்பிட்டிக்கும் மக்கள் பிரயாணம் செய்தனர்; பொருட்களை ஏற்றி இறக்கினர்.

வடமேல் மாகாணத்தின் இன்னுமொரு மாவட்டமான குருநாகலின் வரலாற்றுப் பின்னணியை இங்கு சுருக்கமாக நோக்கலாம்.

கி.பி. 1215இல் கலிங்கமாகன் பண்டையேடுத்து பொலன்னறுவையைக் கைப்பற்றி இராசரட்டையை ஆண்டதாகவும் அவன் கொடுங்கோலாட்சி செய்ததாகவும் கூறப்படுகின்றது. இதன் காரணமாக தென் மேற்கே புலம் பெயர்ந்த இராசரட்டை சிங்கள மக்களை, குருநாகல் மாவட்டத்திலுள்ள தம்பதெனிய, யாப்புவவு, குருநாகல் ஆகிய இடங்களை இராசதானியாகக் கொண்டு வெவ்வேறு காலகட்டத்தில் அரசர்கள் ஆட்சி செய்தனர். இவ்விடங்களில் வரலாற்றுப் பிரசித்திபெற்ற சிதைவுகள் இன்றும் காணப்படுகின்றன. உதாரணமாக யாப்புவவு கோட்டையை நோக்கலாம்.

கி.பி. 1215 கலிங்க மகானின் காலத்திற்கு முன் மகாபராக்கிரமபாகு கி.பி. 1153ஆம் ஆண்டில் பொலன்னறுவை அரசனாவதற்கு முன் மாயரட்டையில் மகா ஆதிபாதன் என்ற பதவியை வகித்துக்கொண்டு பராக்கிரமபுரம் (இன்று குருநாகல் மாவட்டத்திலுள்ள பண்டுவுளநுவர) எனும் நகரில் வசித்து வந்தான். அவ்வேளை, தெற்கு ஓயா (மயாவன் ஆறு) நரைப் பயன்படுத்தி, அவ்வாற்றை முன்று இடங்களில் மரித்து அணைகள் கட்டி கால்வாய்கள் மூலம் பயிர்ச்செய்கையை வளம்படுத்தியுள்ளான். இன்றும் பண்டுவுளநுவரையில் அவன் ஆட்சி செய்வதற்கான சான்றுகளாகக் கட்டிட இடிபாடுகள், சிதைவுகள், பல்வேறு தடயங்கள் முதலியன காணப்படுகின்றன.

வடமேல் மாகாணத்தின் புத்தளம், குருநாகல் ஆகிய மாவட்டங்களுக்கு, அப்பெயர்கள் வந்தமைக்கான வரலாற்று ரீதியான காரணங்கள் கூறப்படுகின்றன. அவ்வகையில், புத்தளத்துக்கு அப்பெயர் வந்தமைக்கான காரணங்கள் வருமாறு, இரண்டாம் இராசசிங்கன் காலத்தில் சிறைப்படுத்தப்பட்ட ஆங்கிலேயரான 'ரொபர்ட் நொக்ஸ்' (Robert Knox) தமது இலங்கைச் சரித்திரத்தில் புத்தளத்தைப் 'போட்டலூன்' (Portaloan) எனக் குறிப்பிடுகின்றார். மேலும், இங்கு உப்பு விளைகின்றமையால் 'உப்புத்தளம்' என்பது புத்தளமாக மருவியிருக்கலாம் என்றும் பல அபிப்பிராயங்கள் உள்ளன.

மேலும் வரலாற்றறிந்த முன்னோர் கின் வாயிலாகவும் (The manual of the Puttalam District) சைமன் காசிசெட்டியின் (Ceylon Gazetteer) மூலமும் புது + அளம் என்பதே புத்தளம் ஆகியிருக்கின்றது என்பது தெளிவாகின்றது. உப்புச் செய்கைக்கான இடம் (Salt pan) அளம் என்பதும், ஆரம்பத்தில், புத்தளம் உப்பளத்தை கொண்டிருக்கவில்லை. புத்தளத்துக்கு தெற்கே தில்லையடி என்ற இடத்தில் தனியார் உப்பளமும், கொம்பிமுனை என்ற இடத்தில் அரசு உப்பளமும் இருந்தன. புத்தளத்தில் (இன்றைய நகரத்தில்) அன்று கரையோரத்தில் வாழ்ந்த மீனவர்கள் தவிர வேறு மக்கள் வசிக்கவில்லை.

மேலும் புரதான வரலாறுகளிலே புத்தளப்பகுதி பல பெயர்களுடன் குறிப்பிடப்படுகின்றன. தமிழ் வரலாறுகளில் கூறப்படும் அல்வி மகாராணி ஆதியில் புத்தளம் பகுதியிலிருந்தே அரசாண்டதற்கு அடையாளமாகப் பல சான்றுகள் காட்டப்படுகின்றன. அவளின் அரசிருக்கை புத்தளத்தின் வடக்கே 'பொன்பரப்பி' என்ற இடத்திலே இருந்ததாகக் கருதப்படுகிறது. இவ்விடத்தில் அழகாகப் பொன்னிறத்தில் மண் காணப்படுவது பொன்விளைப் பரப்பி வைத்தாற்றோல காட்சியளிப்பதால், பொன்பரப்பி என அழைக்கப்படுகின்றது. இதனாலேயே, விஜயன் வந்திறங்கிய காலத்தொடக்கம் இலங்கைக்குத்

'தாமிரவருணி' என்ற பெயரும் வழங்கப்படுகின்றது. அக்கால மக்கள் 'பொன்பரப்பி' என வழங்கப்படும் 'கலாஞாய' படுகையிலேயே குடியேறி வசித்தனர். இப்பகுதியில் வழங்கும் பெயர்கள் தமிழ்ப் பெயர்களாகவே காணப்படுகின்றன. தேரையூதி, தாமரைக்குளம், இலவங்குளம், குதிரைமலை ஆகியன அதற்கு உதாரணங்களாகும். இதைப்போட்டிப் பார்க்கும்போது இப்பகுதியில் ஆதியில் தமிழ் பேசும் மக்களே வசித்ததாகக் கொள்ள முடிகின்றது. அவர்கள் இந்த சமயத்தவர்களாய் இருந்தனர். கலாஞாயவின் முகத்துவாரத்தில் ஓர் இந்துக்கோவில் அழிந்த நிலையில் காணப்படுகின்றது.

குருநாகல் என்னும் பெயர் விளக்கமாக அறிவதற்குப் போதிய சான்றுகள் இதுவரை கிடைத்ததில்லை. ஆனால், குருநாகல் நகரத்திற்கு 'அத்துக்கல்புரய' என்னும் பெயரும் வழங்கப்பட்டு வந்ததை அறிய முடிகின்றது. மேலும், தமிழ்பேசும் மக்களைப் பார்க்கிலும் குருநாகல் மாவட்டத்தில் சிங்களவர்களே ஆரம்பத்தில் இருந்து வாழ்ந்து வருவதை அவதானிக்க முடிகின்றது. அவர்களின் சிங்கள மொழியிலிருந்து 'குருநாகல்' என்ற பெயர் வந்தள்ளது என்பது பலரின் கருத்தாகும். குருநாகல் மாவட்டத்தில் மலைகளும் குன்றுகளும் அதிகமாகக் காணப்படுகின்றன. இதை அடிப்படையாகக் கொண்டே 'கல்மலை' இருக்கும் பிரதேசம் என்னும் பொருளில் குருநாகல் என்ற பெயர் ஏற்பட்டிருக்கலாம்.

இவ்வாறு, புத்தளம், குருநாகல் ஆகிய மாவட்டங்களை உள்ளடக்கிய வடமேல் மாகாணம் சமூக, பொருளாதார அம்சங்களிலும் சிறந்த இடத்தை வகிக்கின்றது.

(ஆ) வடமேல் மாகாணம்- சமூக, பொருளாதார பின்னணி புத்தள மாவட்டத்தின் சமூக, பொருளாதார பின்னணியை இங்கு நோக்கலாம். இப்பகுதி மக்களின் கல்விநிலையைப் பொறுத்தவரையில் இங்கு மத்தியக் கல்லூரிகள் சில காணப்படுகின்ற போதிலும், கல்வித்தரம் குறிப்பாக உயர்வகுப்பு விஞ்ஞானக்கல்வி வசதிகள் குறைந்தே காணப்படுகின்றன. தமிழ்பேசும் மாணவர்களில் அநேகமானோர் தமிழ்மொழி மூலம் கல்வி பயிலுகின்றனர். தமிழ்மொழி மூலமான பாடசாலைகளாக ஸாஹிரா மத்திய கல்லூரியும் பாத்திமா மத்திய கல்லூரியும் சென் மேரிஸ் மகா வித்தியாலமும் உள்ளன. குத்துஸ் வித்தியாலமும் இந்து தமிழ் வித்தியாலமும் காணப்படுகின்றன. சிங்களமொழிப் பாடசாலைகளாக சாந்த அன்றாஸ், ஆனந்தா வித்தியாலங்களும் காணப்படுகின்றன.

மேலும், இம்மாவட்டத்தில் படிப்பறிவில்லாத பாமர மக்கள் முதல் கல்வியில் உயர்ந்தவர்களையும் காணமுடிகின்றது. விசேடமாக பின்தங்கிய கிராமப்புறங்களில் படிப்பறிவில் குறைந்த மக்களையே காணமுடிகின்றது. அறிவுத்துறையில் முன்னேற்றம் கொண்டவர்கள் அரசாங்கத் தொழிலாற்றுகின்றனர். எழுதுகிறவர்களைத் தொடக்கம் ஆசிரியர்கள், அதிபர்கள்,

பிரிவுச் சேவை உத்தியோகத்தர்கள், கல்வி அதிகாரிகள், விநியோகாளர்கள், பெற்றியியலாளர்கள், மருத்துவர்கள் ஈராகக் கல்வித்துறையிலே முன்னேற்றம் கண்டவர்களை இங்கு காணலாம்.

இம்மாவட்ட மக்களின் பிரதான தொழில்களாக வந்ததும், மீன்பிடி, உப்புத்தொழில், சேனைப்பயிற்சி செய்கை என்பன விளங்குகின்றன. புத்தளம் கடற்கரை சார்ந்த ஒரு பிரதேசம் என்ற வகையிலும், புத்தளக் கடல்தீர் எரியின் கடியிலேயே இந்த நகரம் அமைந்திருப்பதாலும் கடற்கரையோரத்தில் வசிப்போரில் மிகப் பெரும்பான்மையினர் தொழில் மீன்பிடித்தவாக உள்ளது. இந்தகடலில் பிரசித்தி பெற்ற இன்னொரு தொழில் உப்பு விளைச்சலாகும். புத்தளம் வரண்ட வலயத்தில் அமைந்திருப்பதாலும் கடற்கரைப் பிரதேசமாக இருப்பதாலும் காலநிலை, இயற்கை நிலைமைகள் அனைத்தும் உப்புச் செயுதகைக்குப் பொருத்தமான இடமாக அமைந்துள்ளது. இலங்கையின் பிரசித்தி பெற்ற இரு உப்புளங்கள் இங்குள்ளன. ஒன்று பாலாவி உப்புளம், மற்றொன்று புத்தளம் உப்புளமாகும். இந்த வகையில் உப்புச் செய்கையும் இந்தநகரம் மக்களின் பொருளாதார நடவடிக்கைகளில் ஒன்றாகும். புத்தளத்தில் அதிபுகழ் வாய்ந்த சீமெந்துத் தொழிற்சாலையும் காணப்படுகின்றது. அண்மைக்காலங்களிலிருந்து இறாற் பண்ணையும் புத்தள நகரில் அழகு செய்கின்றது எனலாம். இறால் வளர்ப்பு, ஏற்றுமதி நடவடிக்கை என்பன விரிவான வளர்ச்சி கண்டுள்ளன.

புத்தளமானது சூழவுள்ள கிராமங்களை ஒன்றிணைக்கும் மத்திய நிலையமாகவும் அமைந்துள்ளதால், வர்த்தகம் இங்கு பிரசித்தி பெற்றுள்ளது. இதைத்தவிர, அனேகமான மக்கள் சேனைச் செய்கையிலும், கால்நடை வளர்ப்பு, நெசவு, தச்சுவேலை, முதலான தொழில்களில் ஈடுபட்டுள்ளனர். மதுரகுழி, கற்பிட்டி ஆகிய பகுதிகளில் வாழும் விவசாய மக்களுக்கு மாவட்ட அபிவிருத்தித் திட்டத்தின் கீழ் கடல் உதவிகள் கிடைத்தமையால் வெங்காயம், மிளகாய் போன்ற பயிர்கள் உற்பத்தி செய்யப்படுகின்றன. கெக்கரி அதிகளவில் உற்பத்தி செய்யப்பட்டு அவுஸ்திரேலியா, மத்திய கிழக்கு முதலிய நாடுகளுக்கும் ஏற்றுமதி செய்யப்படுகின்றது. மின்சாரம், சூழர் விநியோகம் ஆகியவற்றைப் பெற்று இப்பிரதேசம் புதுப்பொலிவுடன் விளங்குகின்றது. இப்பிரதேச மக்கள் கூட்டாக வாழ்ந்து வருகின்றாராயினும், அவர்களுக்குரிய தனித்துவங்களை இன்றும் பேணிப் பாதுகாத்து வருகின்றனர். எவ்வித இடையூறுகளுமின்றித் தத்தம் தலாசார, பண்பாடு அம்சங்களைப் பின்பற்றி வருகின்றனர். இதற்கு முல்லைம்குறும் விதிவிலக்கானவர்களால், இவ்வாறு புத்தள மாவட்டம், பல்வேறு வகைகளில் சமூக, பொருளாதார ரீதியாக வளர்ச்சியடைந்துள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது.

-தொடரும்-

உலகமெங்கும் தமிழ் கிணக்கம்

காமல் பருகிய கடல்

மரலன், சென்னை.

நாங்கள் ஜெனரல்களின் பேசு வளர்வதில் கவனமாயிருந்தால்
 பிறகு நாங்கள் எசுடா டவுனா விட்டு
 எமரல்ஸ் டிஸ்ட்ரிக்ட்டுக்கு குடியேறினோம்
 ஸ்தூ, டோஸா, போஸ்சு எஸ்ஸு புது நகரங்கள்
 கிடைத்தார்கள்
 வேறு வழியில்லாததால் நாங்கள் மலாய்
 பேசினோம்
 பள்ளிக் கூடத்தில் ஆசிரியர் 'ஆங்கிலம் பேசு'
 எந்தார்
 என்ன சிசய்வுது, தப்புந்தவறாமாது ஆங்கிலம்
 பேசினோம்
 தூசு தீராக, கல்வையாக, அறவையாக எல்லாம்
 பேசினோம்
 ஸ்டுபர்னாயர் வந்ததும் நிப்பாள் மிமாய் பேசினோம்
 சிலர்வளது டி பி சி எஸ்ஸு கத்தாக்காரா ஆகும் ஆ
 டி டி டி டி
 பிரச்சனாவே இல்லை சம்மா கடிந்து விளாசினோம்
 இப்போதோ (மரண அழகாகையாய்) 'மான்டரின்
 பேசுவோம் இயக்கம்'
 மான்டரின்தான் பேச வேண்டும், ஜெனரல்களின்
 கூடாநாம்
 மீண்டும் விவாசாரியாய் எழுந்தும் கூட்டம் படித்துக்
 சிவாட்ச வேண்டும்
 சிதாட்டத்தில் மான்டரின் பேசுவோம்
 இலக்கியத்தை கிண்டலடித்திருக்கலாம்
 ஆனால் நாசிமல்லாம் கியாசு (தொந்தர்ப்
 பற்றுவார்கள்) சிவ்வா?
 சிதாட்ச ஒழுங்காக மான்டரினில் 'காசா
 வணக்கம் ஆசிரியர்' சிவாக்கினோம்.

இதை எழுதிய சிங்கப்பூர் ஆங்கில எழுத்தாளர் கோ
 சின் டப்பிற்கு இப்போது வயது 75. ஆனால் இப்போது
 புள்ளிக்குச் செல்லும் பத்து வயது தமிழ் க்
 குற்றத்தையிட கேட்டால் ஏறத்தாழ இதை போன்ற
 அனுபவத்தைச் சொல்லக்கூடும!

தமிழரோ சீனரோ, சிங்கப்பூரிலுள்ள வாழ்க்கை
 ஒன்று, பிரச்சனைகளும் அநேகமாக... எனவே
 சிங்கப்பூர்க்கான ஒரு பொது தேசிய இலக்கியத்தை
 சிங்கப்பூர் தமிழ் எழுத்தாளர்கள் தரமுடியும்.
 உலகெங்கும் வழங்கும் தமிழ் மொழிக்கு அது ஒரு
 புதுப் பரிமாணம் சேர்ப்பதாகவும் கூட அது அமையும்.
 அது அரும்பும் காலம் இதோ அரும்பித்தவிட்டதோ?

மலேசிய மண்ணில் எழுதப்படும் தமிழ்
 இலக்கியம் தனக்கென்று ஒரு போக்கை உருவாக்கிக்
 கொண்டுள்ளது. 1930களில் பாரத் மிரன், திராவிட
 கேசரி போன்ற மலேசிய (அப்போது மலேயா)
 பத்திரிகைகள் ஆனந்த விகடன், மணிக்கொடி,

கலைமகள் போன்ற தமிழக பத்திரிகைகளில் பிரசுரமான
 கதைகளை எடுத்து மறு பிரசுரம் செய்து வந்தன.
 பின்னர் இரண்டாவது உலகப் போரின் போது, 1942ல்
 சிங்கப்பூரும் மலேயாவும் ஜப்பானியரின் ஆதிக்கத்தின்
 கீழ் வந்த போது, அங்குள்ள தமிழ் பத்திரிகைகள்
 யாவும் மூடப்பட்டன. சிங்கப்பூரில் நேதாஜி அமைத்த
 சுதந்திர இந்திய அரசின் ஆதரவில் வெளியான, சுதந்திர
 இந்தியா, ஜெயமணி, சந்திரோதயம், புது பாரதம் ஆகிய
 இதழ்கள் முழுக்க முழுக்க இந்திய விடுதலையை
 முதன்மைப்படுத்தும் கதைகளையும் கவிதைகளையும்
 வெளியிட்டு வந்தன. இந்திய விடுதலைக்காக தமிழ்
 மக்கள் வன்முறைப் போராட்டங்களில் ஈடுபட்டிருந்த
 போதிலும் அவற்றை தமிழ் நாட்டு எழுத்தாளர்கள்
 எழுத முன் வராத சூழ்நிலையில் மலேயாவில் இருந்த
 எழுத்தாளர்கள் அந்தப் போராட்டங்கள் குறித்து
 எழுதியதை நன்றிபுடன் நினைத்துப் பார்க்க தமிழ்
 நாட்டு எழுத்துலகம் கடமைப்பட்டிருக்கிறது. (தமிழ்
 நாட்டு எழுத்தாளர்கள் காத்தியின் அறப்போராட்ட
 அடிப்படையில் கதைகள் எழுதிக் கொண்டிருந்தார்கள்)
 ஆனால் இத்தக கால கட்டத்தில்
 எழுதப்பட்ட பெரும்பாலான எழுத்துக்கள், -ந.
 பழனிவேலு, திருமதி. ராஜாம்பாள் போன்ற ஓரிருவர்
 விதி விலக்கு- தமிழ் நாட்டை மனதில் கொண்டு
 எழுதப்பட்டனவாகவே இருந்தன. அந்தக் கால
 கட்டத்தில், 'தமிழ் தேசன்' ஆசிரியர், திரு. ஆதி.
 நாசுப்பன் எழுதியதைப் போல, அங்கு 'தமிழ்
 எழுத்தாளர்கள் இல்லை' அந்தத் தலையங்கத்தைப்
 படித்து சினம் கொண்ட இரண்டு நாராயணர்களால்
 (சு. நாராயணன், ஹோஜா நாராயணன்) துவக்கப்பட்ட
 கதை வகுப்பு காரணமாகவும், 'தமிழ் தேசன்'
 ஆசிரியராகப் பணியாற்றிய கு. அழகிரிசாமியின்
 இலக்கிய வட்டம் காரணமாகவும் 1950களில் ஒரு
 பொற்காலத்திற்கு விதையூன்றப்பட்டது. இன்று தமிழ்
 இலக்கியம் அங்கு தனக்கென ஓர் தனிப் பாணியில்
 வேர் கொண்டு நிற்கிறது.

இந்திய தமிழர் சமுதாயத்தை மையமாக
 வைத்து எழுதும் போக்கு மூத்த தலைமுறை
 எழுத்தாளரான மா. இராமையா காலத்திலேயே மாறத்
 துவங்கி விட்டது. பரி போட்டு மீன் பிடித்து வாடும்
 மாலக்காரர் ஒருவரைப் பற்றிக் கூட அளர் எழுதுகிறார்.
 தோட்டத் துண்டாடல் பிரச்சனையை அடிப்படையாக
 வைத்து நெடுமாரன் துண்டாடல் கொடுமை என்னொரு
 கதை உருவினார். தோட்டப்பறத்தில் ஏழையாகப் பிறந்த
 குணசேகரன் டத்தோவாகத் திரும்பும் கனவை
 'வானத்து வேலிகளில்' எழுதினார் ரெ. காந்தியிகே.
 ஆனால் தோட்டப்புற தமிழர்கள் கல்வி பயில
 துன்பங்கள் எதிர்கொள்ளும் யதார்த்தத்தை 'கண்ணன்
 ரிபஸ் வகுப்பில் படிக்கிறான்' என்று கதையில் சி.
 வடிவேலு எழுதுகிறார். இது 1974ல் எழுதப்பட்ட கதை.
 எழுபதுகளுக்கு முன்னதாகவே இந்தியாவை உதனி
 விட்டு மலேசிய எழுத்தாளர்கள் தங்கள் பிரச்சனைகளை
 எழுதத் துவங்கிவிட்டார்கள்.

ஆனால் அவர்களால் தமிழ் நாட்டு
 எழுத்தாளர்கள் செழுமைப்படுத்திய வடிவங்களை

எளிதில் உதற முடியவில்லை. தோட்ட தொழிலாளர்கள் வாழ்வைப் பற்றி எழுதும் பொது எம்.ஜி. இளஞ்செல்வன், ஜெயக்காந்தனைப் போல அந்த மக்களின் பெச்சு வறக்கை அற்புதமாகக் கையாள்கிறார். சில் ஆண்டுகளுக்கு முன் 'மலேசிய நண்பனில்' சைபீர் முகம்மது எழுதிய சர்ச்சைக்குரிய நாவலான 'பெண்குதிரையில', நா.பார்த்தசாரதியின் பாணி பளிச்சிடுகிறது. தீயம் இதழில் 'அறிமுகமானவர் பீர் முகம்மது என்பதால் இது இயல்பானது.

"தனி மனித உணர்ச்சிகளையே பெரிது படுத்தி எழுதும் ஜெயக்காந்தனை விட சமுதாய நடவடிக்கைகளையே தன் கதைகளுக்குக் கருவாகக் கொள்ளும் பார்த்தசாரதிகளே நமக்கு நல்ல வழிகாட்டிகளாக இருக்க முடியும் என எனக்குத் தெரண்டிருந்தது" என்று ஓரிடத்தில் எழுதுகிறார் ரெ. காந்திக்கே. பாரதியார் தனது நெடுக்கதைகளில், தான் வாழ்ந்த காலத்தில் வாழ்ந்த அரசியல் பிரமுகர்களான, ஜி. சுப்ரமணியம், வீரசேலிங்கம் பந்துவழி வென்றவர்களைக் கதாபாத்திரமாக அமைத்து எழுதியது உண்டு. மு. அன்புச் செல்வனின் விவரங்குகளில், 'உத்தேச சாமிவேலு, உத்தேச சுப்ரா போன்றோர் வந்து போகிறார்கள்.

ஆனால் இப்போதெல்லாம் அவை வடிவத்திலோ, நனையிலோ கூட இந்தியக் கதைகளைப் பின்பற்றுவதில்லை. வீ. செல்வராஜ் எழுதிபுள்ள 'பிரதமர் ஆடினால்...' ஒரு நல்ல உதாரணம். அரசியல் விமர்சனத்தை உள்ளடக்கமாகக் கொண்டு கதைகள் எழுதப்படுவது மலேசியாவில் இருந்து வரும் மரபுதான். மலேசிய இந்தியர்கள் தேர்தல் முறையின்கீழ் ஈடுபட்டதை விமர்சித்து மா. இராமையா 'முடிவு' என்றொரு கதை எழுதியதன்மூலம் குடியரிமை கிடைக்காத தமிழர் ஒருவர் அங்குள்ள அரசியல் கட்சியின் அசிரத்தையைக் குறிப்பிட்டு வருந்துவதாக இளஞ்செல்வன் ஒரு கதை எழுதியிருக்கிறார்.

அரசியல் சுய நலவாதிகளையே உருவாக்கிறது. சமூக சிந்தனைகளோடு அரசியலுக்கு வருகிறவர்களைக்கூட கட்சி அரசியல் சுயநலபுரிகளாக்கி விடுகிறது என்ற ஆதங்கத்தை மு. அன்புச் செல்வன், விரலாங்குகள் என்று தனது நாவலில் வெளிப்படுத்தியிருக்கிறார். எனவே கதைகளின் மூலம் அரசியல் விமர்சனம் என்பது மலேசியாவிற்குப் புது அல்ல.

ஆனால் செல்வராஜனின் கதை இவற்றிலிருந்து வேறுபட்டது. கதையில் கோபக் கணல் கிடையாது. புலம்பல் கிடையாது. சுய பச்சாதர்பம் கிடையாது. நுட்பமான அங்கதம் இருக்கிறது. நேரடியான விமர்சனம் எதுவும் கிடையாது. ஆனால் ஆங்கிலத்தில் between the lines என்று சொல்வார்களே, அதைப்போல சொல்லாத சொற்கள் மூலம் கதை சொல்லப்படுகிறது. வாசகன் பீது யிருந்த நம்பிக்கை வைத்து எழுதப்பட்டுள்ள கதை. இந்தக் கதைகளைத் தமிழ்நாட்டில் உள்ள ஒருவருடன் விவாதித்த பேது. இப்படியெல்லாம் கூட அங்கு கதைகள் வருகிறதா? என்று வியந்து போனார்.

அவர் விப்பிற்குக் காரணங்கள் இல்லாமல் இல்லை. அங்குள்ள எழுத்து சுதந்திரம் பற்றி இந்தியப் பத்திரிகையாளர்கள் நன்கறிவார்கள். ஆனால் அது மட்டுமல்ல விப்பிற்குக் காரணம். "மலேசிய தமிழ்ச் சிறுகதைகளின் கதைப் பொருள் பற்றிய பட்டியல் ஒன்றைத் தயாரித்தால், அதில் முதலிடம் பெறுவது தோட்டப்புற சமுதாயமாகவே இருக்கும். அந்த அளவிற்கு தோட்டப்புற தமிழ்ச் சமுதாயத்தின் குடும்ப அமைப்பு, எண்ணப் போக்குகள், கல்வி நிலை, குடியரிமைப் பிரச்சினைகள், முதலாளி, சுயகாணி, கிராமியமார்களின் அடக்குமுறை, சைதிப்பிடிப்பு, சீர்திருத்தத்திற்கு இடம் தராத பழமைப் பிடிப்பு, குடிப்பழக்கம், முதலியவை மலேசிய தமிழ் சிறுகதைகளின் கதைப் பொருட்கள் ஆகியன" என்ற பாக்டர் இரா. தண்டாயுதம் ஒரு முறை குறிப்பிட்டுள்ளார்.

ஆனால் இப்போது மலேசிய சிறுகதைகள் புதிய கதைகளுக்களை எழுதிப் பார்க்கின்றன. திசில் கதைகள் என்று அறிவித்துவிட்டு அன்புச்செல்வன் சில பெயர்க்கதைகளை எழுதுகிறார் அறிவியல் புனைக்கதைப் பாணியில் வீ. செல்வதாரை என்பவர் 'காய கல்பம்' என்ற கதையை ஆரம்பிக்கிறார். உளவியல் காரணங்களைச் சொல்லி முடிக்கிறார். வரும் நாட்களில் மலேசிய மண்ணிலிருந்து அறிவியற் புனைக்கதைகளை எதிர் பார்க்கலாம் என்ற நம்பிக்கை பிறக்கிறது. திருமணமாகாமலேயே, 40 வயதில் மாதுவிடம் முற்றுப் பெறும் மெனோபாசை அடைந்தவரிடும் ஒரு முதிர் கன்னியின் கதையை நாட்குறிப்புப் பாணியில் எழுத முற்படுகிறார் ரெ. ஜெயலட்சுமி என்பவர். சர்க்கரை நோய் முற்றிப்போய் காலை எடுக்க வேண்டிய நிலைக்கு வந்தவிட 75 வயது தந்தைக்கு சிகிச்சையைவிட மரணம் மேல் என்று வாதிட்டு கருணைக் கொணரையை நியாயப்படுத்தும் மலேசிய கதை ஒன்றைப் படிக்க நேரிடும். இது இந்தப் புதிய நூற்றாண்டின் துவக்கத்தில் எழுதப்பட்ட கதை இனிப்பு மஞ்சள் என்ற அந்தத் தொகுதியுள்ள கதைகள் யாவும், ஏன் கூபுது (why not?) என்ற நோக்கில் எழுதப்பட்ட கதைகள். ஆன், பெண் உறவில் காந்ததைப் பிரதானப்படுத்தி எழுதப்பட்ட கதைகளையும் அந்தத் தொகுப்பில் பார்க்கிறோம். அவை பத்திரிகை பிரசுரத்திற்காக எழுதப்பட்டவை அல்ல. விழப்பை நிர்ப்பந்தத்தால் அதில் காமம் கடை விளிக்கப்பட்டுவிட்டவை. இந்தப் புதிய எழுத்தாளரை வரவேற்று ஆனால் கதைகளை நிராகரித்து முன்னுரை தந்திருக்கும் டாக்டர் ரெ. காந்திக்கேசுவிற்கு பதிலளிக்கும் விதமாக அந்த நூலில் ஆசிரியர் 'செ. கோபாலன் எழுதியுள்ள முன்னுரையிலிருந்து தமிழ் சினை, வெகுஜன ஆங்கில இலக்கியம் இவற்றில் பால் உள்ள பரிச்சயம் ஆகியவை அவரது எழுத்துகளுக்கு உத்ததல் தருவதாக இருந்திருக்கின்றன. இலக்கிய வாசிப்பில் உத்ததல் காரணமாக எழுத ஆசை கொண்ட ஒரு தலை முறை உண்டு. இனி வரும் நாட்களில் தமிழ் எழுத்துவகு, சினிமாவினால் படைபுக்கம் வெறும் ஒரு தலை முறையை சந்திக்க வேண்டும் என்பதற்கு இந்தத் தொகுப்பு ஒரு உதாரணம்.

யாப்பிலமைந்த கவிதைகளை தமிழகம் ஆதேகமாக கைவிட்டுவிட்டது. பொங்கல் கவியரங்கங்களில் கூட அவற்றைக் கேட்க முடியவில்லை. நல்ல யாப்புக் கவிஞர்களான அப்துல் ரஹ்மான், தமிழன்பன் போன்றவர்கள் கூட, கைறக்கூ, சென்றியு போன்ற இலக்கணம் தள்ளாத குறும்பா வடிவங்களுக்கு வந்துவிட்டார்கள். ஆனால் மலேசியா இன்னும் மரபுகளில் எழுதிப் பரக்கிறது கவி துள்ளும் சந்தத்தில் சிலத் தமிழ்க் கவலைகளைப் பதிவு செய்யும் முறை சுவாரஸ்யமாகத்தான் இருக்கிறது.

காறு சிவட்ட ரோறு சிவட்டக் கண்ணீர் விடச் சிந்திப்பீர்

நாறு விட்டு நாறு வந்தார் தமிழர்கள் - இவர் பாராட்டுப் பாராட்டுப் பந்தூ நூநாயக் வேலுபட்டுப் போராறுகிறார் கூட்டங்கள்!

கூட்டத்திலே தீர்மானங்கள் போட்டுப் போட்டுப் பிடிப்பீர்களே யு ட்டிவிட்டுப் போய்வீரவார் பாருங்கள் - இதை ஒட்டுத்தீர் சொல்லீர் சொல்லீர் ஒவ்வீர் வேண்டுமொ நாடாளுமன்றம் வந்தது நல் நாடாளுக்க!

பந்தூலட்சம் தமிழர்களுக்கான பந்தூலட்சம் பரிசீலனைகள்

பந்தூலட்ச சீயப்பு நீலக் கார்டுகள் - இந்தக் சிதாந்த வேலுமகள் தீர்வதற்கு எத்தனை நாடாளுமன்றம் சிந்திப்பீர் தலைவர்களே கூறுங்கள்!

எல்லார்க்கும் ஒரே நிறம். எல்லார்க்கும் ஒரேயுறவும்

எல்லார்க்கும் எல்லாருருந்த ஆண்டவன் - இந்த நல்லாள் தமிழர்களுக்கு நாள்நாளை நிறமமைந்த நூலாளுமை நிறக் கவந்தாள் பாருங்கள்!

இது தமிழ் நேசன் நாளேட்டில் வந்த சங்கு சண்முகம் என்பவரது கவிதை.

ஆனால் வேற்றுமைகளால் சில நன்மைகளும் உண்டு. தென்னன், மா, பலா, வாழைத் தோப்புக்கள் சில நேரங்களில் பூச்சிகளால் தாக்கப்பட்டு முற்றாக அழிந்து போவதுண்டு. ஆனால் பூச்சி பொட்டுகளால் காடுகள் முற்றாக அழித்ததாக எப்போதேனும் கேள்விப்பட்டிருக்கிறீர்களா? மனிதர்களது முயற்சியால், அல்லது தீ போன்ற விபத்துக்களால் அழிந்த காடுகள்தான் உண்டு. காடுகள் அழிப்பாதிருப்பதற்குக் காரணம், அங்குள்ள பல் உயிர்ப் பெருக்கம். தோட்டங்களைப் போல ஒரே வகைத் தாவரத்தால் அமைந்தவை அல்ல காடுகள். அங்கு பல வகை மரங்கள், செடிகள், கொடிகள், புற்கள், பாசிகள், சிறிதும் பெரிதாயும் பல்வகை உயிரினங்கள், இந்த பல் உயிர்ப் பெருக்கமே காடுகள் அழியாதிருக்க முன்மைக் காரணம்.

வேற்றுமைகளால் செழித்த ஓர் இலக்கியம்

இலங்கைத் தமிழ் இலக்கியம். தமிழர்களுக்குள்ளேயே அங்கு சிறுபான்மை பெரும்பான்மை உண்டு. மதம் சார்ந்து அடையாளம் காணப்படும் தமிழர்கள் உண்டு. இம் சார்ந்து அடையாளம் காணப்படும் தமிழர்கள் உண்டு. எல்லாத் தமிழ் சமூகத்திலும் இருப்பதைப் போன்று சாதிகள் உண்டு. வர்க்கங்கள் உண்டு.

இன்று இலங்கைத் தமிழிலக்கியம் சில தனி அடையாளங்களோடு திகழ்வதற்கு, தாய்த் தமிழகத்தின் இலக்கியத்திலிருந்து தங்களை வேறுபடுத்திக் காட்டிக் கொள்ள விருப்பி அவர்கள் மேற்கொண்ட முயற்சிகளே காரணமாகும். அரை நூற்றாண்டு காலத்திற்கு மேலாக இந்த முயற்சிகள் தொடர்ந்து வருகின்றன.

மலேயா, சிங்கப்பூர் போல் இல்லாமல், சங்ககாலத்திலிருந்தே இலங்கையில் தமிழ் இலக்கியம் எழுதப்பட்டு வந்திருக்கின்றது. சங்கப் புலவர் வரிசையில், ஈழத்திட்டுதல் தேவனாரி என்று ஒரு பெயர் காணப்படுகிறது. ஆனால் இலங்கையின் ஆரம்ப கால இலக்கியப் படைப்பாளிகள் தமிழ்நாட்டி விரந்ததான் படைப்புக்கம் பெற்றார்கள். தேவரா முவரைப் போல, முப்பதுகளில், இலங்கை சிறுகதை வளர்ச்சிக்கு காலான்றியவர்கள், சி. வைத்தியலிங்கம், இலங்கையர் கோள், க. தி. சம்முதன் என்று மூவர். இவர்கள் முப்பதுகளில் தமிழ் நாட்டில் வெளிவந்து கொண்டிருந்த மணிக் கொடி இதழையே முன் உதாரணமாகக் கொண்டிருந்தார்கள்.

"மணிக் கொடி பத்திரிகையின் புதிய பாணி இலங்கையர் கொளை முழுக்க முழுக்க ஆக்கிரமித்துக் கொண்டது" என்று குறிப்பிடும் வி. வைத்தியலிங்கம், "நான் சிறுகதை எழுதவதற்கு ஆதர்சு புருஷனாக அவரே எனக்கு உத்வேகம் கொடுத்தார்" என்று குயராமைப் பற்றியும் குறிப்பிடுகின்றார் மணிக் கொடிக்கு குருவினாரும் அவர்களது இலக்கியக் கொள்கைகளோடு நேரடித் தொடர்பு கொண்டிருந்த ஜே.சிவபாத கந்தரம், 1938 ஆண்டு 'ஈழ கேசரி' வார இதழில் பொறுப்பாளியாகப் பணி ஏற்ற போது, மணிக் கொடியின் தரத்தில் கதைகள் வெளியிட முயற்சித்தார். அதற்கு உதவியாக, வாரும் பருவத்திலிருந்த சில மாணவர்களைச் சேர்த்து அவர்களை எழுத்தாளர்களாகப் பயிற்றுவித்தார். முன்னணி எழுத்தாளர்களாக இலங்கை சிறுகதை வரலாற்றில் பேசப்படும் அ.செ. முருகானந்தன், கனக. செந்திநாதன், அந. கந்தசாமி, வரதன் ஆகியோர் இந்த 'ஈழ கேசரி' பண்ணையில் தோன்றியவர்கள்தான். இந்திய செல்வாக்கின் நேரடிப் பிழைப்பாகவே ஈழத்தில் வடிவப் பிரகாரையோடு சிறுகதை எழுதப்பட்டது என்று பேராசிரியர் சிவதத்தப்பும் குறிப்பிடுகிறார்.

ஆனால் 1948ல் கிடைத்த சுதந்திரம், அங்கு வடிவப்பட்ட தமிழ் வழிக் கல்வி, இலவசக் கல்வி, அகில இந்திய முற்போக்கு சங்கத்தைப் பின் பற்றி இலங்கையில் 1964 தோன்றிய முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கம், 1956ல் நிலவிய அரசியல் குழந்திமைகள், இவை இலங்கைத் தமிழ் இலக்கியத்தின் போக்கில் சில மாற்றங்களைக் கொண்டுவந்தன. ஆட்சிக்கு வந்த இருபத்தி நாலு மணி நேரத்திற்குள் சிங்களத்தை அரசு

மொழியாக்குவோம் என்ற வாக்குறுதியை மூன்றைத்து நேரத்தில் போட்டியிட்டு ஸ்ரீலங்க சுதந்திரக் கட்சி 1956ல் ஆட்சிக்கு வந்தது. தெற்கில் தனிச் சிங்களம் என்றால் வடக்கில் தமிழ் இயக்கம் என்ற சூழ்நிலை யாழ்ப்பாணத்தில் எழுந்தது. இலங்கைத் தமிழர் தங்கள் நாட்டைச் சார்ந்து தங்களுக்கென ஒரு தனி அடையாளத்தை உருவாக்கும் முயற்சியில் இறங்கினர். 1957ல் இலங்கை நாள்தழ் தினசரின் ஆசிரியராக பேராசிரியர் கைலாசபதி, இந்த எழுச்சியை மேலும் வளர்த்தெடுக்கலானார்.

பேராசிரியர் கைலாசபதி இடதுசாரி சார்புடைய விமர்சகர். ஆனால் தான் விரும்பும் நாவலாசிரியர் என்ற தலைப்பில் கைலாசபதி தினசரில் வெளியிட்ட தொடரில் இலங்கையின் முக்கிய எழுத்தாளர்கள் பலர் ஆங்கிலத்தில் எழுதப்பட்ட நல்ல படைப்புக்களை அறிமுகப்படுத்தி எழுதினார்கள். அவர்கள் ரஷ்ய எழுத்தாளர்களோ, இடதுசாரி எழுத்தாளர்களாவோதான் இருக்க வேண்டும் என்று அவர் வற்புறுத்தவில்லை. அப்படி எழுதப்படாத கட்டுரைகள் மீது தன் ஆசிரிய அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்தி அவற்றை நிராகரிக்கவில்லை. அவரே கூட ஜேம்ஸ் ஜாப்ஸ் பற்றித்தான் எழுதினார். இது அவரது பரந்த மனதையும் இந்தப் பகுதியை விமர்சனத்தைக் கருத்தில் கொண்டால், தன் இலக்கியக் கொள்கைகளை முன் நிறுத்தும் பிரசாரமாக அல்ல, ஒரு இலக்கியக் காவிப்பமாக நடத்தினார் என்பதையும் நினைவுகூரலாம். இலங்கை எழுத்தை ஒரு இயக்கமாக மாற்றியதன் மூலம் கைலாசபதி அதன் வளர்ச்சிக்கு பெரிதும் உதவினார். எந்த இயக்கத்தையும் வரலாற்றின் வெளிச்சத்தில் பார்க்கும் போது அதில் நல்லதும் கெட்டதும், சாதனங்களும் சரிவுகளும் இருக்கும்தான். கைலாசபதி நடத்திய இயக்கத்திலும் இவை இருந்தன.

தமிழ் நாட்டைப் போல ஆரம்ப காலத்தில் ஆங்கிலக் கல்வி பயின்றவர்களாலேயே இலங்கையிலும் சிறுகதைகள் எழுதப்பட்டன. பின்னர் தமிழ் வழிக் கல்வி காரணமாக சமூகத்தின் கீழ் நிலையில் இருந்த பலர் கவி கற்கும் வாய்ப்பு பெற்றனர். அவர்களில் சிலர் இலக்கியம் படைக்கவும் முற்பட்டனர். அவர்களை இலங்கை முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கம் அரவணைத்து வளர்த்தது. மனம் வாசனை எழுத்துக்களே. தேசிய இலக்கிய எனப் பல கருத்துக்களைக் முன் வைத்து என்றாலும், தமிழ் நாட்டு இலக்கியம், பிரசுர சாதனங்கள் சாராமல், இலங்கை எழுத்துக்களுக்கு ஒரு தனித்துவம் ஏற்படுத்திக் கொடுத்ததுதான் முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கம் மற்றும் மார்க்சிய விமர்சனங்களின் பெரியதொரு பங்களிப்பு. ஊழ்ப்பகுளின் இறுதியிலிருந்து அறுபதுகளின் நடுப்பகுதி வரை இலங்கை இலக்கிய உலகின் போக்கை முற்போக்குக் கொள்கைகள் தீர்மானித்தன. இலங்கையின் முக்கிய இலக்கியப் படைப்பாளிகளான, கே. பாணியல், பொய்க்கி ஜீவா, திணை பொன்னையா, காவலூர் ஈசதுரை, எஸ். பொன்னுத்துரை, முதனையசிங்கம், அ. முத்துமீசும்பம், நந்தி. செ. போகநாதன் போன்றோர்கள், முற்போக்கு இலக்கியக்

கொள்கையின் விளைவாகவோ, அல்லது அதன் எதிர் விளைவாகத் தோன்றிய இலக்கியக் கொள்கைகளின் காரணமாக எழுதியவர்கள் ஏ.ஜே. கணேசத்தன, கனக செந்திரநாதன், கா. சிவத்தம்பி போன்ற விமர்சகர்கள் தோன்றவும் அந்த இலக்கியப் போக்கு காரணமாக இருந்தது.

இந்த எழுத்தாளர்களுக்கு நடுவில் வித்தியாசமான முயற்சிகள் செய்து பார்த்தவர் மகாகவி (1927-1971) நாவல், சிறுகதை போல, தற்கால கவிதையும் திகழ்கால செய்திகளையும் பிரச்சினைகளையும் கையாள் வேண்டும் எனக் கருதிய மகாகவி. சிறுகதை என்பதைப் போலே சிறுகதை என்ற ஒரு வடிவத்தைத் தேர்வுசெய்து முயன்றார். ஒரு சாதாரண மனிதனின் உயித்திரம் என்ற அவரது காவியம் "காலம் ஒன்று கிழக்கில் விழுந்தது" என்று துவக்கி "மேற்கிலே ஒரு மானை முடித்தது" என்று திறைவரவுவது வரை உத்தி அளவில் பல புதுமைகளுக்கு முயற்சிப்பது, கிடைக்காத திறைந்த விடயிக் எனப்படும் குறும் பாக்களையும் பாடிலே எழுதிப் பார்த்த மகாகவி இன்றைய புத்தககவிதையின் வெகுஜன வடிவத்திற்கு அவை முன்னோடி.

உருவப் புதுமைகளுக்காக மகாகவி நினைவிற் கொள்ளத் தக்கவர் என்றால், அவர் மகன் சேரன் சம காலக் கவிஞர்கள் மத்தியில் பாடு பொருட்களுக்காக கவனிக்கத் தக்கவர். சேரன் இன்று புலம் பெயர்ந்து கனடாவில் வசிக்கிறார்.

இலங்கையின் ஆதித் தமிழ்ச் சிறுகதைகளில், சம்பவங்களைக் காட்டிலும், உணர்வு நிலையே முக்கியமாக சித்தரிக்கப்பட்டன. யாழ்ப்பாண சமூகத்தில் சாதிக் கட்டுப்பாடு ஏற்படுத்தும் பிரச்சினைகளை முன் வைத்து பாணியலும், பொய்க்கி ஜீவாவும் எழுதி, அவை "இழி சன் இலக்கியம்" என்று வசைக்குள்ளான போது அந்தையும் எதிர் கொண்டனர். உள்ளடக்கத்தில் வித்தியாசமான கதைகளையும் உருவப் பரிசோதனை செய்யும் கதைகளையும் தளையசிங்கமும், பொன்னுத்துரையும் எழுதினர். தாங்கள் வாழ்ந்த காலத்தில் தங்கள் வசித்த சமூகத்தில், நிலவிய சமூகப் பிரச்சினைகள் குறித்து அவர்கள் அதிகம் எழுதவில்லை, ஏன் எழுதவே இல்லை என்று கூடச் சொல்லிவிட்டலாம். அறுபதுகளில் அறிமுகமான செ. போகநாதன், "இருண்ட சக்திகளைத் தோல் உரித்துக் காட்டும்" கதைகளையும் செங்கை ஆழியான் கிராம மக்களின் வாழ்க்கைப் பின்னணிகளையும், தெளிவற்ற தோராயம், மாத்ரண சோமு ஆகியோர் மனையக டக்களைப் பற்றியும் எழுதினர். எழுபதுகளில் அடிபெரிந்து வைத்த சூத்தன், இரு மொழிப் பண்டிட்டுச் சூழலை எழுதினார்.

ஆனால் தொண்ணூறுகளில் எழுத வந்த தலைமுறைக்கு, இனப் படுகொலைகள், புலம் பெயர்தல், ஆகியவை பாடு பொருளாக அமைந்தன. கவிதையில் சேரன், சிறுகதையில் உமா வரதாசன் ஆகியோர் இந்தக் தலைமுறையைப் பிரதிநிதித்து நிற் கிறார்கள். இரண்டாயிரத்தில் வந்த தலைமுறையினர், யுத்த எதிர்ப்பு, தனி மனித சுதந்திரம் ஆகியவற்றை முன்னிலைப்படுத்துகிறார்கள்.

இது பற்றி எண்ணும் போது மனதில் பளிச்சிடும் பெயர் சிவராமணி, அசாதாரணமான மொழி ஆளுமையுடன் கவிதைகள் வார்த்தை இந்தப் பெண் இளம் வயதில் சூழ்கொலை மூலம் தன்னை மாய்த்துக் கொண்டாள். உதாரணத்திற்கு யுத்தம் பற்றி பேசும் அவரது ஒரு கவிதை:

இந்தச் சூழல்தந்தீள் சிதாப்புள்ளிகொடிக்குத்
 சூப்பாக்கி நீட்டிப்பும் போனது
 ஒரு சிவச்சிவ யு நூள்வில்
 உட்கொடுக்க உடைய
 வகைகாத்திய யு ச்சிவின் கசாடி
 எகத்து சம்பந்தமற்ற
 ஒரு சம்பலியு ஸ்ட்ரெமெ

நான் மகிந்தசாய் வானும் சூயத்சிவில்
 யு க்கொடை மறந்திடும் சிட்டு விட விரும்புகின்றேன்.

இவரை விட இன்னும் வெளிப்படையாகவே பேசுகிறார் ஞானவை:

இறந்ததை இருப்பாக்கி
 குளசையுத் சூவக்கொக்கி
 நான் பகைப் பகைவசாக்கி

என்சீடம் திரும்பிசாரன்
 இராஜசூய விரசாரய் என் குள் நீள்நாள்
 என் மகன்
 உட்க வகைந்நத சிவரும் நெசுமும்
 சூழப் புறைய
 சூழத்தாள் போகோள்

நகர்பகைச் சுட்டுவிட்டு வந்து
 விரும் போகின்றாள்
 தியானம் பந்தி, சூயதும் பந்தி
 எக்கசைப் புற மக்கசைக் கொக்கசைப் பந்தி
 திசையுயே பேசினாள்

இப்போது நான் சிவசாயமாக இருந்தேன்
 மகிந்தாசன் பந்தி விருந்தசையந்தி
 மறந்தே போகாரன்

இப்போது நான்
 தாயாக இருந்தேன் சூயசாயு
 என்சூ தொள்சூயத்தையு
 சூரோக்கி என்சூ
 எக்கசையு புறம்பாரகோ
 ஒரு நாள்?

சிதாரும்

மழை வேண்டும்

வெய்யோசின் கதிர் வீச்சு
 வெட்டமாய் கொட்டுகிவ்ரு
 வீதிவெல்லாம் புழுதி (யு) புயல்
 வீட்டிலுள்ளே சூசீ சூணிக்கை

மரக் கிளைகள் சேர்ந்திவ்ரு
 வேர் நரம்புகள்
 தாகம் தரிக்க
 மண்ணின் மடியில்
 நீர் தேடி
 அவைகைப் பட்டு
 அவைம் சொல்லி
 அழுகிறது
 மழை வேண்டி

குடிக்க நீரும்
 குடிநீர்சூ போச்சு
 குடிக்க உடைமும்
 காய்ந்து போய்ச்சு
 அடிக்கும் வெய்யின்

அவஸ்தை - சிவ்ரு
 அதிகமாய்ச்சு
 அதனாம், தொய்கள் -யு
 உருவாகவாச்சு.

வாந்தியே (யு)
 வயிற்றோட்டம்
 மீண்டும் வந்து புழுந்தாச்சு
 சூசீ சூணிக்கை
 அதிகமாய்ச்சு
 சூசைக்கொ தொல்லை
 அவஸ்தையாச்சு

சிவ்ரு
 அதிகமையுத் திவ்ரு - எமக்கு
 சித்தவாயில்
 மழை வேண்டும்
 புல் தரையுத்
 வெய்யம் - சிவ்ரு
 விவக வேண்டும்.

முருகதா எ. ஹக்கீம் பெராதனை வளாகம்